

TRNAVSKÝ ZPRAVODAJ

Mikulášská obchůzka obcí, 2013

Končinová obchůzka, 2009

Vánoční jarmark, 2019

Půlnoční mše, 2017

Slovo redaktora

Na Vánoce se těším každý rok a vždycky to dopadne stejně. Přemítám, čím koho potěšit pod stromčkem, jak vykouzlit tu pravou vánoční atmosféru. Hlavně, aby všechno probíhalo v klidu a pohodě. Myslím, že mluvím z duše nejednoho z nás. Přemítám, kolik druhů cukroví letos stihnu napéct – určitě linecké, vanilkové rohlíčky, perníčky (stihnu je vůbec nazdobit?), vosí hnízda, koláčky, chtělo by to ještě rumové kuličky. No, nevím. A stromček? Rozhodně živý! Žádná umělina mi vánoční atmosféru nesmí pokazit. Kapra koupím den, dva před Štědrým dnem. Plány mám vcelku nastíněné.

Milí Trnavjané, přeji vám, abyste vše výše popsané zvládli v klidu a pohodě a vyhlí se stresu z předvánočních příprav. Také vám přeji rozzářené oči nejen vašich dětí a nejen u vánočního stromčku, pohodu, radost a vřelý pocit rodinné sounáležitosti. Ať vám k pohodě přispěje i toto vánoční číslo Trnavského zpravodaje. Například vy, kdo nevěříte na zázraky, možná po přečtení osobního příběhu paní Tománkové mocnou čarodějkou – **víru v lidskou dobrosrdečnost** – objevíte...

Přeji příjemné čtení a jménem redakce děkuji za přízeň, kterou jste nám i letos projevovali.

Pavla Králová

Redakce Trnavského zpravodaje přeje, ať vám tato liška poskytne vytrvalost i vychytralost do nového roku. Dobré věci s vytrvalostí přichází a s vychytralostí se skvěle realizují.

Obsah

Z obce.....	4
Informace ke svozu odpadů.....	6
Poděkování.....	7
Základní škola.....	9
SRPŠ.....	13
Mateřská škola.....	14
#toztrnava.....	15
Na kus řeči s P. Barbořákem.....	16
Mezi námi.....	20
Z farnosti.....	21
Fotokoutek.....	24
Hasiči.....	25
Myslivci.....	27
Knihovna.....	29
Lyžaři.....	30
Střelci.....	32
Zlaté trnavské ručičky.....	33
Recepty z naší dědiny.....	37
Včelaři.....	39
Slavné dny.....	41
Zvířecí zpravodaj.....	44
Perem čtenáře.....	45
Uloveno na sítích.....	46
The struggle is real.....	47
Pro malé a nejmenší.....	48
Povídka.....	49
Trnavské kalendárium 2024.....	51

Grafika: Natálie Jakubová, Martin Kovařík, titulní strana: Lucie Vajdáková, závěrečná strana: Pavel Hanulík

Redakční a obecní PF: Magdaléna Bečicová

Uzávěrka jarního vydání Trnavského zpravodaje pro příspěvatele bude v pátek 8. března 2024. Příspěvky zaslané po tomto datu nebudou zahrnuty.

Redakční rada Trnavského zpravodaje: Lubomír VÝVODA (lv), šéfredaktor, Marie ČERNÍČKOVÁ (mc), Pavel HANULÍK (ph), Pavla KRÁLOVÁ (pk), Michaela VRÁNOVÁ (mv), Andrea DOLEŽELOVÁ (ad), Natálie JAKUBOVÁ, Martin KOVAŘÍK

TRNAVSKÝ ZPRAVODAJ, MK ČR E 130022 – čtvrtletník, vydávaný Obecním úřadem Trnava, PSČ 763 18. Redakční rada nezodpovídá za obsahovou správnost příspěvků. Příspěvky nemusí odrážet názor redakce. Redakce si vyhrazuje právo na redakční a jazykové úpravy textu, dále také zkracovat došlé příspěvky. Redakce nevrací nevyžádané rukopisy. Autorská práva vyhrazena. Příspěvky, fotografie, články do zpravodaje zasílejte na trnavskyzpravodaj@email.cz. Náklad: 480 výtisků. Tisk: KLEINWÄCHTER holding, s.r.o. / NEPRODEJNÉ.

Vážení spoluobčané,

nadešel čas adventu, který tradičně zahajujeme rozsvícením vánočního stromčeka.

Období, které rozpoutává předvánoční shon, jehož atmosféra je cítit na každém kroku. Nelze si nevšimnout linoucí se vůně pečeného cukroví, vůně punče a svařeného koření, a to vše za neutuchajícího doprovodu tradičních melodií.

Období signalizující nadcházející svátky vánoční, čas radosti, pohody a klidu. Proto se na chvíli zastavme, na vše nedůležité přestaňme myslet a věnujme se tomu nejcennějšímu, co v životě máme – rodině.

Dovolte mi, abych vám jménem svým, jménem týmu zastupitelů a zaměstnanců Obecního úřadu, popřál klidné a pohodové svátky, naplněné zdravím a prožitě nejlépe v kruhu svých nejbližších.

Ať se vám smůla vyhýbá, ať vám nechybí štěstí a optimismus po celý nadcházející nový rok!

Těším se na setkání s Vámi u novoročního ohňostroje!

A tady si dovolím malý novoroční...

„Život je krátký, usmívej se, dokud máš ještě zuby...“

Petr Štěpaník, starosta

Informace a kontakty

Obec Trnava

www.trnava.cz

www.facebook.com/obectrnava

Kontakty:

starosta@trnava.cz ☎ 577 988 293

602 511 491

matrika@trnava.cz ☎ 577 988 223

ucetni@trnava.cz ☎ 577 988 223

Pošta:

Pondělí: 14:00–18:00

Úterý: 8:00–12:00

Středa: 14:00–18:00

Čtvrtek: 8:00–12:00

Pátek: 8:00–12:00

Úřední hodiny

Pondělí: 8:00–11:30 12:30–17:00

Středa: 8:00–11:30 12:30–17:00

OBECNÍ ÚŘAD TRNAVA

Omezení provozu během vánočních svátků

Od čtvrtka **21. prosince 2023** bude **obecní úřad** z důvodu čerpání dovolené uzavřen. Provoz úřadu bude obnoven od středy 3. ledna 2024.

SBĚRNÝ DVŮR

Oznámení o omezení provozu

Sběrný dvůr bude až do odvolání uzavřen. Provoz bude obnoven na jaře 2024. O znovuotevření vás budeme včas informovat na obecní vývěsce či facebooku Trnava.

Matrika

Narození:

Alois Kovařík	10/2023
Izabela Dvořáková	10/2023
Jakub Mozga	10/2023

Úmrtí:

Helena Cibulková	9/2023
Jan Řezník	10/2023
Veronika Bednaříková	11/2023

Svatební obřady v matričním obvodu Trnava v roce 2023

V matričním obvodu Trnava v roce 2023 se uskutečnily svatební obřady na pěti místech:

• Penzion a RS Trnava	28 sňatků, z toho 3 církevní
• Pivovar Vraník Trnava	21 sňatků, z toho 1 církevní
• Kostel Navštívení Panny Marie Trnava	3 sňatky
• Penzion Kopná (Podkopná Lhota)	2 sňatky
• Doma na zahradě	1 sňatek

Sňatky trnavských občanů:

• Pavel Zbránek a Kateřina Ordeltová	7/2023
• Arnošt Gerych a Dominika Polášková	9/2023
• Tomáš Sedláček a Veronika Hábová	9/2023

Kdy vás (ne)oddáme v roce 2024?

Obecní zastupitelstvo odsouhlasilo návrh vyhrazených termínů, kdy nebudou prováděny svatební obřady v roce 2024.

Neoddává se v termínech státem uznaných svátků, stejně tak v období velikonočních a vánočních svátků.

Oddává se od 11 do 14 hodin, v maximálním počtu 3 obřady za den.

Shrnutí vývoje stavby čističky a kanalizace v roce 2023

Vážení občané Trnavy, rádi bychom zrekapitulovali, jaké práce jsme letos odvedli a zároveň předali informace o očekávaném průběhu stavby v příštím roce.

K dnešnímu dni bylo provedeno **10,1 km gravitační kanalizace a 1,3 km tlakové kanalizace**. V listopadu byly dokončeny provizorní úpravy komunikace ve Správě ŘSZK. Před koncem roku budeme upravovat také místní komunikace, ale pouze do sjízdného stavu na zimní období. Stavební a výkopové práce na ČOV budou letos ukončeny zastřešením hlavního objektu. Dle vhodných klimatických podmínek budou práce pokračovat v roce

2024, pouze v období od 20. prosince 2023 až do 10. ledna 2024 máme v plánu práce přerušit.

Rádi bychom vám za celé Sdružení Trnava popřáli klidné a nerušené prožití vánočních svátků, popřáli mnoho štěstí a požádali vás o trpělivost při realizaci v příštím roce.

PF 2024

Karel Němec
výrobní ředitel společnosti
EVT Stavby s.r.o.

Kolik budeme platit za odpady v roce 2024?

Poplatek za svoz komunálního odpadu v naší obci bude na rok 2024 zvýhodněn pro domácnosti, které odpad poctivě třídí, dle následujících pravidel:

- ▶ sleva bude udělena podle počtu vývozů popelnic za rok 2023,
- ▶ maximální výše poplatku na rok 2024 činí 1200,- Kč/osoba,
- ▶ maximální výše slevy na rok 2024 činí 780,- Kč/osoba.

Výše poplatku bude vyčíslena v účtárně obecního úřadu **od 21. ledna do 31. března 2024** dle evidence o četnosti vývozů za konkrétní domácnost v předchozím období.

Poplatek lze hradit dvěma způsoby:

- ▶ Hotově v kanceláři obecního úřadu, kde zároveň obdržíte samolepku k označení odpadní nádoby na komunální odpad **pro rok 2024**
- ▶ Převodem na účet u KB č. **5228661/0100, variabilní symbol č. p. / č. ev. nemovitosti**

Obecně závazná vyhláška obce Trnava o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství je zveřejněna na portále Ministerstva vnitra České republiky – Sbírka právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů <https://sbirkapp.gov.cz/vyhledavani>

Informace ke svozu odpadů v roce 2024

Důležité zásady při svozu odpadu:

1. Popelnice se nesmí přetěžovat – **váha odpadu v nádobě 120 l max. 40 kg, v nádobě 240 l max. 70 kg.**
2. Popelnice je určena pouze na komunální odpad (nesmí obsahovat sutě, zeminu, druhotné suroviny, nebezpečné odpady).
3. Popelnice je určena na komunální odpad, popřípadě popel. Popel bude odvezen jen vychladlý (z horkého popela může dojít k zahorení vozidla).
4. Popelnice budou jejich majiteli přistavovány k cestě na zaužívané místo svozu, a to do jeho maximální vzdálenosti +/- 4 m.

2024	PONDĚLÍ			STŘEDA	
	KOMUNÁLNÍ ODPAD			PLASTY	
leden	1.1.	15.1.	29.1.	3.1.	31.1.
únor	12.2.	26.2.		28.2.	
březen	11.3.	25.3.		27.3.	
duben	8.4.	22.4.		24.4.	
květen	6.5.	20.5.		22.5.	
červen	3.6.	17.6.		19.6.	
červenec	1.7.	15.7.	29.7.	17.7.	
srpen	12.8.	26.8.		14.8.	
září	9.9.	23.9.		11.9.	
říjen	7.10.	21.10.		9.10.	
listopad	4.11.	18.11.		6.11.	
prosinec	2.12.	16.12.	30.12.	4.12.	
2025 leden	13.1.			1.1.	

Poděkování

Stejně jako v minulých letech jsme byli obdarováni stromečky, které svou krásou zvelebují prostory u kostela, obecního úřadu a dřevěného betléma v parku před školou.

Za tento počín se patří poděkovat spoluobčanům, kteří přišli a nezištně nabídli vypěstované jehličnany.

Samotnou přípravu a instalaci realizoval tým obecních pracovníků, výzdobu zajistili zástupci SDH Trnava a členové obecního zastupitelstva.

Rád bych také poděkoval všem těm „neviditelným“ lidem, kteří se nezištně starají o okolí kostela i kostel samotný.

Do dřevěného betléma přibyla socha „Pasačky koz“, jejíž autorem není nikdo jiný, než nám všem moc dobře známý umělecký řezbář Martin Bořuta. (www.borez.cz).

Dřevěný betlém v nové sestavě, zdroj: Pavel Hanulík

Všem výše uvedeným, kteří se svým nemalým zapřičiněním zasloužili o umocnění vánoční atmosféry v naší obci, patří velké poděkování!

Petr Štěpaník

Vítání občánků

*Jsem malý tvoreček, bezbranné děťátko,
mazlíček rodiny, růžové poupátko,
křikloun, smíšek, zvědavý drobeček,
jsem prostě docela malinký človíček.*

*Přesto mi motýlek do ouška šeptá,
že jsem tím největším pokladem světa.*

V sobotu 21. října 2023 nás probudilo sluníčko, které nejen zahřálo, ale také dobře naladilo na milou událost. Sešli jsme se, abychom přivítali vaše děťátko – největší dar, jaký jste kdy mohli dostat – mezi nejmladší občánky naší obce. S radostí jsme mezi nás přivítali dvě holčičky a čtyři chlapečky.

Vážení rodiče, dovolte, abych vám popřála hodně zdraví, pohody a radosti. A vám, děti, abyste navždy milovaly své táty a maminky, a abyste šťastně vykročily do života, který na vás teprve čeká.

Velké poděkování patří paní učitelce Haně Bartíkové a děvčatům ze ZŠ Trnava. Svým kulturním programem nám všem zpříjemnily krásné slunečné sobotní dopoledne.

Helena Březíková

Rekonstrukce bytu – moderní bydlení pro dva...

V srpnu tohoto roku jsme obdrželi výpověď z obecního bytu v bytovém domě č. p. 18/1. Po celkovém zhodnocení jeho aktuálního stavu jsme jednohlasně rozhodli o nutné rekonstrukci. Ovšem vyčíslení požadovaných oprav už nebylo tak optimistické. Oslovené stavební firmy zaslaly cenové nabídky, jejichž celkové částky za kompletní dodávku „na klíč“ se vyšplhaly v rozmezí 780 až 850 tisíc Kč. Proto došlo k rozdělení zakázky na práce svépomocné a práce odborně způsobilých řemeslníků. Následovalo vybourání části zděných příček, snížení výšky stropu pomocí sádkokartonu a scelení vstupní chodby s kuchyní, nové rozvody sítí, nová kuchyňská linka s moderními spotřebiči, praktická a plně funkční koupelna, úprava topení, pokládka vinylové podlahy, vybroušení původních parket a finální výmalba.

Rekapitulace jeden měsíc probíhající rekonstrukce je 530 tisíc Kč.

Novým nájemníkům přeji příjemné bydlení!

Petr Štěpaník, starosta obce

Více informací
www.trnava.cz

SK LYŽAŘSKÝ KLUB TRNAVA
S PODPOROU OÚ TRNAVA

VÁS SRDEČNĚ ZVE NA
SETKÁNÍ U SVAŘÁKU

pátek 29.12.2023
od 13:00
na "Chovančáku"

Přijďte si užít atmosféru
vánočního setkání, popovídat
si u ohně, zahřát se svařákem
a případně si i něco opéct.
Těšíme se na vás!

Obecní úřad Trnava
Vás srdečně zve na

NOVOROČNÍ KONCERT
OK-tet COMPANY

NEDĚLE 1. LEDNA 2024
18:00 ■ Trnava ■ kostel Navštívení Panny Marie

Během večera zazní sólové varhanní skladby
a pěvecké uskupení OK-tet COMPANY se
skladbami duchovní i moderní hudby

www.trnava.cz

Z naší školy

Venku padá první sníh, je docela zima (konečně) a advent v plném proudu. Teď konečně nastal čas toho pravého chystání na vánoční svátky, ale i vzpomínání a hodnocení toho, co jsme za uplynulý rok prožili. Co se nám povedlo či nepovedlo, na co se do dalšího kalendářního roku těšíme.

Podzim v naší škole utekl jako voda. Konaly se již tradiční závody v přespolním běhu, svou činnost zahájily zájmové kroužky, navštívili jsme divadelní představení ve Zlíně a výchovné koncerty pro žáky, které zaplatilo SRPŠ.

Před podzimními prázdninami jsme se sešli v areálu mateřské školy na oblíbeném lampionovém průvodu s ohňostrojem, výstavkou vyřezávaných dýní a Slavností slabikáře. Svatého Martina jsme ve škole přivítali v bílém oblečení a dělili se o svatomartinské rohlíčky.

Připravili jsme se na jarmark, který proběhl v pátek 1. prosince 2023. Výtěžek z této akce využijeme tradičně na podporu vybraného zvířete v ZOO Lešná. Nacvičovali jsme zpívání na akci Česko zpívá koledy. Tato akce proběhla 13. prosince 2023 v 18 hodin (po odbití kostelních zvonů) v parku u naší základní školy.

Připravujeme také vánoční koncert **Trnavské jesličky, který bude 5. ledna 2024 od 18 hodin v místním kostele**. Vystoupí zde žáci naší školy. Těšíme se na **školní ples, který se koná v pátek 19. ledna 2024**, na který nacvičujeme polonézu.

Děkujeme všem, kteří nám v tomto roce pomáhali, a kteří nás podporovali.

Přejeme vám všem klidné a pokojné Vánoce a v novém roce hodně štěstí, zdraví a pohody!

Za celou základní školu

Mgr. Helena Vývodová, ředitelka školy

Okresní přebor v přespolním běhu

Ve středu 4. října 2023 se v Trnavě sešli na 29. ročníku Trnavského vrchu sportovci ze čtrnácti základních škol okresu Zlín, aby poměřili své síly a schopnosti v přespolním běhu. Ve čtyřech kategoriích se závodů účastnilo 154 běžců. Roli startéra se tentokrát ujal Patrik Hetmer, učitel ZŠ Emila Zátopka Zlín. Patrik je úspěšným reprezentantem ČR v alpském lyžování. Na mistrovství světa v roce 2015 vybojoval bronzovou medaili v obřím slalomu zrakově postižených. Účastnil se paralympijských her v Soči (2014), v Pchjongchangu (2018 – šesté místo ve sjezdu) a v Pekingu (2022). Mnozí Trnavjané si jej pamatují v roli oddílového vedoucího na našich táborech.

V kategorii D-III. (6.-7. třída) vyhrála Věra Vabroušková z Jazykového gymnázia ve Zlíně. Celkem běželo 39 děvčat. V kategorii D-IV. (8.-9.) byla na prvním místě Alžběta Palůchová ze ZŠ Halenkovice (41 závodnic). V běhu mladších hochů v konkurenci 31 závodníků zvítězil Prokop Mašláň ze ZŠ Emila Zátopka Zlín. Nejlépe obsazenou kategorií starších žáků (43 běžců), kteří absolvovali dva těžké okruhy, vyhrál Max Matyáščík ze ZŠ Vizovice.

Velmi dobrých výsledků dosáhli naši závodníci v obou chlapeckých kategoriích. Na stupně vítězů se výborným výkonem v kategorii žáků 8.-9. tříd postavil Tomáš Holík z deváté třídy. V kategorii mladších žáků (6.-7. třída) vy-

bojoval krásné čtvrté místo Adam Mahdák ze šesté třídy. Od bronzu jej dělily jen dvě vteřiny! Oběma borcům blahopřejeme a přejeme hodně úspěchů v další sportovní kariéře. Nejlepší dívka z Trnavy byla běžkyně ze sedmé třídy – Markéta Vápeníková na 25. místě. Poděkování za reprezentaci školy si dále zaslouží Karolína Muselíková a Eliáš Oškera (6. třída), Eliška Krajčová a Ladislav Mozga (7. třída), Vendulka Volčíková, Lucie Divilková, Filip Mozga a Dominik Brhel (9. třída).

Nejlepší z Trnavy - Markéta Vápeníková a Tomáš Holík

Adam Maňák - 4. místo

Do krajského kola postoupili ve třech kategoriích žáci z Jazykového gymnázia Zlín se sportovním zaměřením, ve dvou kategoriích běžci ZŠ Emila Zátopka a ZŠ Vizovice. V jedné kategorii si postup vybojovali žáci ZŠ Mysločovice. Naše škola byla na pěkném šestém místě v kategorii starších žáků.

Letošní ročník okresního přeboru v přespolním běhu se vydařil. Přálo nám slunečné podzimní počasí, závod se obešel bez zranění. Poděkování patří našim dlouholetým a tradičním sponzorům: OÚ Trnava, Pneu Vraník,

AŠSK Zlín, FAGUS Trnava, Auto Dolanský, GANAS, ELZVO, OÚ Podkopná Lhota a CANNASAN Zlín. Již se těšíme na příští podzim, kdy se v Trnavě bude konat výroční třicátý ročník Trnavského vrchu.

Lubomír Vývoda

Dominik Brhel

Ve stopách Trnavského vrchu

Ve čtvrtek 5. října 2023 si děti z prvního stupně základní školy vyzkoušely, jaké je to závodit ve vytrvalostním běhu. Vzorem jim byli předchozí den starší spolužáci na Trnavském běhu, kterým fandili u trati. Vybrání byli z každé třídy tři nejlepší kluci a tři nejlepší dívky. Pozvání přijaly školy z Neubuže, Všeminy, Veselé a Kašavy. Dohromady běželo něco přes 100 závodníků. Skvělou atmosféru dělali i povzbuzující spolužáci a rodiče stojící kolem tratě. Děti do toho daly všechno a patří jim pochvala za účast. Velmi gratulujeme těm, kteří se umístili na stupních vítězů: 1. místo – Martin Fojtík, 2. místo – Viktorie Uhlířová, Matyáš Výmola, Viktorie Matušincová, Jakub Judas.

Trnavští vítězové - kategorie I. třída: 1. Martin Fojtík, 2. Matyáš Výmola

Závod - dívky 2. třída

Snad nám závodníci dorostou i do velkého Trnavského vrchu a budou úspěšně pokračovat v dalších letech.

Děkujeme obci za pomoc při zajištění materiálu na značení trasy a zajištění bezpečnosti na trati – byla odstavena stavební auta u cesty.

Těšíme se za rok zase sportu ZDAR!

Eva Cikrytová

Více informací
www.zstrnava.cz

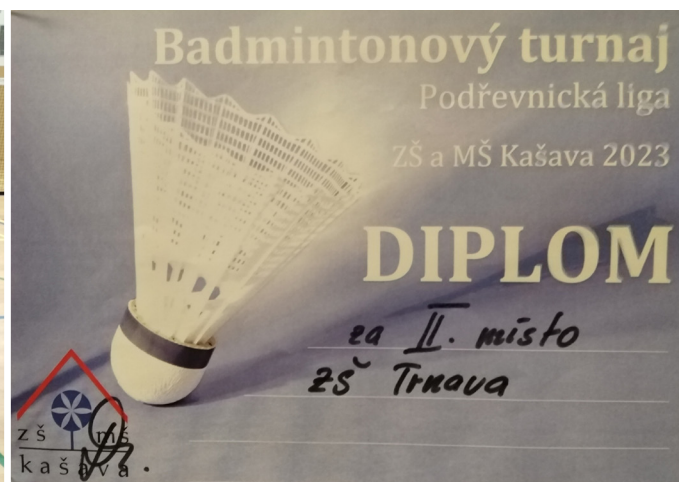

Badmintonové stříbro z Kašavy

Na každoročním turnaji Podřevnické ligy v badmintonu, který se uskutečnil 16. listopadu 2023 v Kašavě, naši školu úspěšně reprezentovali tito žáci ze sedmé třídy: Ema Krčmová, Marie Adámková, Aneta Černochová, Markéta Vápeníková, Tobiáš Oškera, David Droběna, Ladislav Mozga. Zúčastnili se také žáci deváté třídy, jmenovitě Lucie Divilková, Vendula Volčíková, Dominik Brhel, Tomáš Holík a Filip Mozga.

Zasloužené druhé místo vyplynulo z počtu vyhraných zápasů v kombinaci se vzájemnou podporou a soutěživým duchem celého týmu v průběhu letošního turnaje.

Mgr. Adéla Pavelková, vedoucí badmintonového kroužku

**OBECNÍ ÚŘAD TRNAVA
VÁS ZVE NA**

**SILVESTR
PRO DĚTI**

Úderem osmé večerní vkročíme
do nového roku 2024!
Ohňostroj nebude chybět!
Přijďte všichni!

**KDY: 31. prosince
OD 19:00 DO 20:30**

**KDE: TRNAVA – HŘIŠTĚ
U ZÁKLADNÍ ŠKOLY**

**Základní škola Trnava
Vás srdečně zve na**

Trnavské jesličky

**v pátek 5. LEDNA 2024
cca v 18 hodin (po mši svaté)
kostel Navštívení Panny Marie**

Vystoupí mladí talenti ze Základní školy Trnava
Vstupné dobrovolné

Mikulášský ringo turnaj

V pátek 8. prosince se sjela do naší školy družstva ze Slušovic, Štípy, Kašavy a Želechovic, aby si změřila síly ve hře ringo. Hrál se ve čtyřech kategoriích (mladší a starší – hoši a dívky), takže jsme viděli 40 napínavých zápasů. Nejúspěšnější z Trnavy bylo družstvo starších hochů ve složení – Dominik Brhel, Tomáš Holík, Filip Mozga, Ondřej Knedla. Vybojovali 1. místo! I družstvo mladších dívek ve složení – Markéta Vápeníková, Ema Krčmová,

Marie Adámková, Nela Březíková, ukořistilo stupně vítězů. Umístilo se na bronzovém stupínku! Vítězům moc gratulujeme. Ostatní družstva sice na stupně vítězů nedosáhla, ale my jsme rádi, že se zúčastnila. Děkujeme za sportovní reprezentaci školy.

Už se těšíme zase na příští rok!

Eva Cikrytová

Starší hoši - 1. místo

Mladší dívky - 3. místo

Skupinové foto hráčů

Spolek rodičů a přátel školy
Vás srdečně zveme na

XXX. Reprezentáční ples

cena 400,- Kč
včetně slavnostní večeře a aperitívu
pátek 19. 1. 2024
od 19:30 hod.
ZŠ Trnava - tělocvična

Virian Band
Miroslava Bříziny

Program:
Poloněza a šerpování žáků z 9. tř.
Setkání absolventů po 25 letech
Bohatá tombola
Losování stolů

Hl. partner:
Rodinný pivovar Vraník

Rezervace stolu na tel. číslo:
773 073 881

Fotokoutek

Klub rodičů vítá zimu

Se zimou přichází do klubu rodičů nejvyšší pohotovost, protože to věští akce nejdůležitějšího významu! Před Vánocemi je to Adventní jarmark, kdy se rozsvítí stromeček u betléma v parku před školou a k tomu je potřeba připravit punč a hodně dalších pochutin k navození té správné atmosféry. Vzápětí následuje akce menší, ale o nic méně významná, a to je zpívání koled, kde se rodiče také starají o nápoje pro zahřátí. To jsou potom hotové árie s hrnkem plným horkého nápoje v ruce!

Lednové plesání

Vánoce pak oslavíme hezky a poklidně, protože pak nastane smršť! Připravit jubilejní třicátý reprezentační ples a v tom samém víkendu i dětský karneval – to se totiž k ničemu jinému přirovnat nedá. Letos vás rádi uvidíme **v pátek 19. ledna večer v tělocvičně**. Chystáme osvědčenou klasiku i různá překvapení. Nebude chybět výborná kapela Vivien, skvělá večeře a opravdu bohatě zásobená tombola. Výjimečnost našeho plesu spočívá také v kouzelném okamžiku šerpování deváťáků, kteří dostanou možnost projít se po tanečním parketu ve slavnostních šatech a zatančit úvodní polonézu. Vidím v tom pokaždé hodně elegance, hodně dojetí a šťastných slz a také jasný vzkaz, že se s nimi v dospělém světě počítá, a že jsme tu pro ně a oni pro nás. Věřím, že všichni žáci deváté třídy poctivě sledují Stardance, aby správně vykopávali a protahovali špičky. Nebojte, na našem plese se nikdo žádné poroty bát nemusí.

Ples je tentokrát výjimečný i pro mě osobně, protože třída absolventů po dvaceti pěti letech je letos právě ta moje třída základní školy. Těším se na všechny svoje spolužáky, se kterými se tam potkám. Oslavíme naše výročí jaksepatří, přestože to znamená, že už jsme hodně dávno odrostli školním brašničkám. Zarezerwujte si, prosím, svoje místo u stolu včas, volných míst rychle ubývá!

Děti na prvním místě

V neděli 21. ledna si ještě tělocvična nestihne oddechnout po plesu a už bude opět proudit dav do jejich dveří. **Karneval pro děti** má být veselý, hlučný a zábavný a přesně takový ho chceme připravit. O zábavu se postará nezapomenutelný a energií nabitý tým Ivo Opletala, který tělocvičnu umí rozskákat, že by klokani na Lešné záviděli! V tombole bude hezká cena úplně pro každého a v kavárničce u rodičů najdete domácí zákusky, chlebičky a další správné občerstvení na nedělní odpoledne. Už se na všechny moc těšíme!

Výtěžek z obou akcí bude věnován žákům základní školy na jejich školní aktivity, exkurze, sport, na odměny za dosažené vědomostní i sportovní úspěchy, a hlavně na školu v přírodě na Jeleňovské. Tam se všechny děti moc těší.

Děkujeme za vaši přízeň a přejeme krásné svátky plné vánočních kouzel.

Irena Vlčková

Zprávičky z mateřské školičky

*Vánoční obloha posetá hvězdami,
široko daleko září teď nad námi.
Třpytí se stromeček stříbrným svitem,
hvězdy i měsíček zdobí ho s citem.
Jedna z těch hvězdiček sedla mu na špičku,
aby si poslechla vánoční písničku.
Když pod tím stromečkem zpívají dětičky
líbezné koledy pro všechny lidičky.*

Těmito krásnými verši vás srdečně zdravíme z mateřské školy a dovolte, abych v krátkosti nastínila život s našimi nejmenšími. V září **do mateřské školy nastoupilo padesát jedna dětiček**. Čekala na ně vzorně uklizená a nazdobená školička a náruč paní učitelek, v níž se mnohdy schoulily, aby utišily uplakané tvářičky. Stesk po rodičích brzy opadl a na děti čekaly zajímavé výchovně-vzdělávací nabídky, a také spousta akcí, doprovázejících vzdělávání v naší školce.

Již v prvních dnech nás potěšila **návštěva divadla Leonka** a v dalších dnech jsme se vydali utužit naši kondičku do **lanového centra v Otrokovicích**. Říjen nás provázel opravdu krásným počasím, které jsme využili k návštěvě letiště na Bílé Hlině, spojené s tradiční drakiádou a vycházkami do okolí. Také jsme se stihli vánočně vyfotografovat, nechat si vyšetřit očička a zapojit rodiče do podzimního tvoření. S krásnou „**Harfičkovou pohádkou**“ k nám zavítala zpěvačka Magdaléna Maláníková a podzimní období vyvrcholilo **halloweenským dopolednem a dýňovou slavností s lampionovým průvodem**. Zajeli jsme si do divadla na **Malou scénu** a do Vizovic. Listopad jsme zahájili **svatomartinskými tradicemi**. Poté nastal nejvyšší čas se začít připravovat na pěvecké turné v podobě vystoupení našich nejmenších při **rozsvěcování vánočního stromceku v Trnavě** a letos poprvé jsme také velmi úspěšně vystoupili na vánočním jarmarku ve Slušovicích.

A co nás čeká dále? V lednu se nejstarší děti zdokonalí ve svých **lyžařských schopnostech** na Trojáku, čeká nás **plavecký kurz, muzikoterapie**, další **divadelní představení** a výchovně-vzdělávací akce, zaměřené na rozvoj **polytechnického a enviromentálního myšlení**.

Na závěr mi dovolte popřát všem lidem dobré vůle klidný, láskyplný adventní čas, v blízkosti vašich nejbližších si užijte krásné vánoční svátky a do nového roku přijměte přání pevného zdraví.

Marcela Hanulíková

Více informací
www.mstrnava.webnode.cz

Trnavský kolík a jeho charitativní kvíz

Naše sportovní organizace Trnavský kolík pořádá již sedmá let triatlon pro všechny věkové kategorie. V pátek 24. listopadu jsme se nechali inspirovat Tomášem Slavatou a jeho dobročinností a uspořádali jsme v Pivovaru Vraník charitativní hospodský kvíz s cílem vybrat peníze na projekt www.milyjezisku.eu. Kdybyste měli zájem, můžete přispět i vy z pohodlí domova. Jelikož se občas účastníme hospodských kvízů naší kamarádky Lucie Látalové z Lazníků, která patří mezi lidi s vysokým IQ a tyto kvízy organizuje a vymýšlí, poprosili jsme ji o vypracování kvízu pro naši Trnavu. A jsme potěšeni, jak s velkým počtem soutěžících, tak nadšením ze hry a spokojeností z vašich výsledků.

Do kvízu se nám přihlásilo celkem 15 týmů v počtu 86 lidí. Zúčastnit se mohl tým o 3 až 6 hráčích. Vstupné bylo dobrovolné. Vítězem se stali trnavští lyžaři s názvem **Kuňk**, druhá byla **Laznická sebranka** a na třetím místě se umístili trnavští volejbalisté s názvem **Jeleni**. Velká gratulace od Trnavského kolíka. Velmi nás potěšila také účast trnavských seniorů. Děkujeme za vaši účast.

Hlavní myšlenkou projektu www.milyjezisku.eu je jednoduchost a transparentnost. Smyslem projektu je, aby dárek putoval od dárce přímo k obdarovanému dítěti. Bez prostředníků, bez meziskladů, bez zbytečných nákladů. Umožňuje tak přímý kontakt dárce a obdarovaného.

V kvízu bylo celkem šest témat. Pro zajímavost uvádím příklady otázek prvního tématu, nazvaného "Trnava":

1. Jak se jmenoval první popravený účastník prvního československého protirakouského odboje za 1. světové války, který se narodil v Trnavě?
2. Na jihovýchodním svahu vrchu Skalky se nachází přírodní památka. Jak se jmenuje?
3. Rodákem z Trnavy je i rallye závodník, který se známým českým zpěvákem (zároveň také závodníkem) založil Nadaci Malina. Jak se oba muži jmenují?
4. Který z těchto spolků je nejstarší v Trnavě?
a) Honební společenstvo Trnava;
b) Klub křesťanských žen;
c) Sbor dobrovolných hasičů;
d) Včelařský spolek;
5. Kolik Trnav se pravidelně účastnilo sjezdu Trnav?
6. Jak se jmenoval muž, díky kterému byla zaplácena stavba kostela Nanebevzetí Panny Marie a jehož obraz se nachází ve vstupu do kostela?
7. Jaké jméno chybí na účtence ze staré reklamní kopecké účtenky z trnavské pálenice?

A teď ruku na srdce. Vy byste znali správné odpovědi?

Veronika Vogeltanzová

Zpověď naruby s knězem Pavlem Barbořákem

Uběhlo téměř 80 let, než z naší farnosti vzešel další novokněž. Po P. Otakaru Holubovi a P. Janu Vitovském v roce 1939 se jím roku 2018 stal P. Pavel Barbořák (37), člen řádu salvatoriánů (Společnost Božského Spasitele). Letos již uplynulo celých pět let ode dne, kdy jsme byli svědky jeho prmiční mše v našem chrámu Páně. Jaká byla jeho cesta ke kněžství a jak si žije ve své nové farnosti v Určicích nedaleko Prostějova nám v této „zpovědi naruby“ prozradí on sám. A dozvíme se toho mnohem více – například už to, že právě Pavel Barbořák přišel s nápadem Trnavských jesliček.

Otče, prý jste přišel s myšlenkou Trnavských jesliček. Je to pravda?

To už je dávno, byl jsem asi na střední škole. Nic takového tady nebylo, tak mě to tak napadlo. Dal jsem impuls a toho se pak chytla paní Vývodová.

Maruška Černíčková ale říkala, že našla plakátek z roku 2003, kde byla pozvánka na tradiční Trnavské jesličky. Takže jestli to byla už v ten čas tradiční akce...

Tak možná to vzniklo už kolem roku 2000, když jsem byl na základce. Já si to už opravdu moc nepamatuju, to už je fůra let.

To je pravda a je skvělé, že tento Váš nápad stále žije. Já sám si Vás ze základky matně pamatuju. Ale nenašlo by mě, že se z Vás stane kněz.

Mě to tehdy taky nenapadlo, to přišlo až časem. Já jsem se viděl u varhan. Udělal jsem si střední školu varhanářskou a dodneška mám varhany rád.

Najdete si na varhany ještě čas?

Mám jedny varhany postavené i u sebe v pokoji, takové menší, ale pro radost to stačí. Pak ještě u mě na faře mám v horním sále další.

Předchůdci Pavla Barbořáka - Dva novokněží z trnavské farnosti – Otakar Holub a Jan Vitovský

Kde sídlí Vaše fara?

Bydlím v Určicích, ale ono je to složitější. Spravuju navíc Plumlov a Myslejovice, k tomu jsem jaksi provizorně kaplanem v Kostele povýšení sv. Kříže v Prostějově, k čemuž patří kostel sv. Josefa a kostel sv. Cyrila a Metoděje. Dále chodím do nemocnice a do domova důchodců. Toto jsem tak nějak získal a pak furt nejsem doma. (směje se)

Momentka z rozhovoru, Farní den 1. října 2023

Čekal jste, že když se stanete knězem, že budete mít více volného času?

No jistě! Že to bude pohodička, klídek, všeci mi vykládali, jak nic neděláme, tak jsem si říkal: „To bude krásný život!“ (směje se hodně) Ale na druhou stranu jsem spokojený. Baví mě to, jsem rád s lidmi. Samozřejmě, když je toho někdy hodně, s hrůzou hledím na hodinky, že nestíhám. Ale, znáte to – když s někým mluvíte, nejde to stříhnout: „Končím, nemám čas, čau“.

Tomu jako učitel rozumím. Obzvláště v tom domově důchodců to musí být těžké.

Ten domov důchodců je pro mě trauma. Když je nějaký menší, tak se to dá, ale tady je asi 350 obyvatel. A teď vidíte, že ty děti neprijdou na návštěvu za rodiči, ti jsou pořád sami, takže jsou samozřejmě nešťastní. Některým přijde návštěva jednou měsíčně kolem patnáctého, aby vzali, co zbyde z důchodu. Toto člověk sleduje jaksi s hrůzou, ale na druhou stranu si říká: „To jsme si vychovali“. Takže, když takoví klienti vidí velebníčka, chtějí si vykládat, a to nejde jen tak odbýt.

„Nedám na ně dopustit!“

To je hodně smutné. Ale co Vaše farnost? Zmínil jste se mi, že máte čas od času ztřeštěné nápady. Aplikujete je i ve své farnosti?

No, mají to se mnou těžké. (směje se) Ale farníci na to perfektně reagují, protože oni pak mají taky úžasné nápady. Teď mám trochu výčitky svědomí – v jedné farnosti jsem řekl, že by bylo pěkné, než to zavřeme, aby si opravili kostel. Ale to je tvrdá realita. Momentálně to s kněžími vypadá drasticky. U nás v děkanátu je statistika taková, že je tam asi 14 kněží, z toho 10 je starších 60 let. Co bude za pár let?

To je jasné. To je jednoduchá matematika.

Takže tu máte kostel, který potřebuje generálku, tak to udělejme, než to „omezíme v provozu“, protože on pak chvíli přežije. Když se lidé vzpamatují, budou se mít kam vrátit; když jim to bude ukradené, spadne jim to. Zajímavé je, že se do toho nadchla ta obec, i lidi, co do kostela obvykle nechodí. Lidé chodí na brigády, obec na to dává peníze. Nás to přežije, a co bude dál, to budou řešit další.

To byl od Vás prozíravý popud. A farnost, ve které nyní sídlíte, je Vaše první?

Ano, od roku 2018.

Jste tam spokojený?

Ano, jsem. Tam se to nastartovalo, já na ně nemůžu nechat dopustit. Je tam milé společenství, cítím se tam

dobře. Až si říkám, že čím tam budu dýl, tím hůř se bude odcházet. Samozřejmě, nevím jak oni. (směje se)

Já věřím tomu, že jsou určitě rádi, že tam je mladý pan farář, který má zájem to tam vést. Chtěl byste tam zůstat třeba celý život, nebo byste chtěl vyzkoušet i něco jiného?

To je složité. Samozřejmě, že nás občas střídají. Ale momentálně si nemám na co stěžovat. Možná ty místní pak začne štvát, že po nich pořád něco chci, tak budou rádi, že jdu. (směje se)

To si nemyslím, že se stane. Jak to u Vás ve farnosti žije?

Začali jsme dělat při mších svatých katecheze pro malé děti. Mají to tak, že během kázání jdou maminky s dětmi vedle, protože chápu, že je to pro ty děti někdy na dlouho. Teď tam máme 20 až 30 předškolních dětí, což je docela masakr. Obdivuju ty maminky, že se o ně tak pěkně starají, mají pro ně připravený program. Já to s dětmi tak neumím.

Pavel Barbořák s Nejsvětější svátostí oltární v Určicích

Tak to je nádhera. A to bylo na Váš popud?

Spíš to bylo oboustranné. Zbožné věci probíráme u kávy... A tak jsme se bavili, že by to mohlo být dobré a maminky se toho chytly. Pak se objevila maminka, která říká: „Já dělám v katechetickém centru, my máme hromadu pomůcek!“ Takže ony si to mezi sebou dělají. Potom máme jednou měsíčně dětskou mši, kdy je před tou mší program pro děti (spolčo), a jednou měsíčně mají maminky modlitby, ale to je takové setkání, kdy si můžou trochu odfrknout, protože to se tatínci postarají o děti, pomodlí se, povykládají. Takže je v tom společenství jakýsi tah. Ti lidi chtějí a dělají si hodně věcí sami. A o tom to je, já bych to všechno nezvládl.

Rozhodně, je ale také důležité, že přichází i impulzy od Vás. Kde ale vy, při vši Vaší vytíženosti nabíjíte baterky?

Bůh. A taky varhany – máme tam společenství varhaníků, kdy se sebereme, zahrajeme si a máme z toho radost. A taky mám na té faře nějaké staré varhany, které manuálně spravuju. Jsem v tom koneckonců vyučený a je to můj koníček. Tím já se odreaguju.

Tomu říkám užitečný koníček. Vy jste tedy vystudoval varhanářskou školu. Ale co studium na kněze?

Studoval jsem v Polsku. Samozřejmě jsem mrčel, že chci jít pak do Česka, protože jazyky nějak nejsou moje. Jáhenskou praxi jsem tam musel mít a šlo to. Ale to je jak s Polákama tady – taky poznáte, že to není Čech.

Ano, ale to není nic, co by bylo nakonec nějakou překážkou. Proč jste vlastně nestudoval v Olomouci?

To bylo docela jednoduché. Když jste součástí nějakého řádu, tak ono je to jakési společenství, ve kterém se člověk cítí dobře. A i když je kněz pak starý, to společenství by mělo být schopné se o něho postarat. A ono se to tak složilo, že Česká provincie byla připojena k polské a vedení rozhodlo... Tak proč ne.

Pavel Barbořák udělující novokněžské požehnání svému tatínkovi

Návraty do Trnavy, které hladí po duši

Rozumím. Z Polska se teď ale vrátím do Trnavy. Na co se těšíte, když sem míříte?

Samozřejmě na rodiče, i když ti za mnou jezdí víc než

já sem. A i když je moje návštěva Trnavy často spojená s nějakým pohřbem, na tu dědinu jako takovou se těším. Já jsem to tady měl vždycky rád. Je tady fakt krásně, je to takové pohlázení po duši. I trvalé bydliště mám pořád tady. (směje se)

Jaké máte vzpomínky na svou primiční mši v Trnavě?

Měl jsem tehdy trochu výčitky, že jsem se na to moc nenachystal. Nebylo kdy. My jsme měli každý den plný od rána do noci. Ale samozřejmě bylo všechno v uvozovkách nové a měl jsem k Trnavě velkou nostalgii.

Pavel Barbořák na cestě ze svého rodného domu do kostela, aby sloužil primiční mši, 3. 6. 2018

Mě ale pořád zajímá – jaká byla Vaše cesta ke kněžství? Přišlo to zničehonic, nebo to postupně zrálo?

Zničehonic to nebylo, samozřejmě jsem nad tím už delší dobu přemýšlel. Začínalo to tak na té střední, ale dal jsem tomu čas. Po střední jsem měl od školy dva roky pauzu, kdy jsem pracoval na živnost a pohyboval jsem se po celé republice a dálkově jsem dělal konzervatoř. Až potom jsem se rozhodl jít do Polska do semináře. Chtěl jsem, aby to bylo dozrálé. Má to být rozhodnutí na celý život.

To je pravda. Ted' se mi vybavilo, když jsem dělal rozhovor s paní varhanicí, jak z Vás byla nadšená, že bude mít nástupce a pak jste jí nakonec frknul.

Mně jí bylo tak líto! Ona si nás tady pár vychovala... A tady, v Trnavě, máme parádní mašinu – varhany. To si říkám, jak to, že není v Trnavě zástup varhaníků, kteří by se o to bili.

To je pravda, máme výborné varhany. A rád vzpomínám, když jste hrával na mších, jak jste to uměl „osolit“. Vráť se ale ještě k Vašemu kněžství. Jaké

byly Vaše pocity, když jste zjistil, že se chcete dát na dráhu kněze? Přece jen to převrátí dosavadní život vzhůru nohama.

Vypráví se takový vtip, že seminarista, když nastoupí do semináře, se cítí být knězem, ale není. V polovině studia se necítí a není. Po studiu a přijetí svěcení se necítí, ale je. Já třeba prožívám obrovskou radost. A když to řeknu blbě – furt. A nic neberu! (směje se) Opravdu, je to krásné povolání. To není zaměstnání, to je povolání. To je to, že se máme dávat lidem, jsme tu pro ně. Kdybych měl hledět na to, co z toho budu mít já, budu frustrovaný, znechucený a věčně protivný. Vy, učitelé, to máte jistě podobně.

To rozhodně. A co první reakce okolí na to?

Naši byli vždycky tací, že nás podporovali ve všem, co děláme. Nejdřív asi úplně nadšení nebyli, takže mi nezapomněli připomenout, že kdyby se mi tam nelíbilo, kdykoliv pro mě přijedou. (směje se) Ale fakt musím říct, že rodiče jsou úžasní a nikdy nám do ničeho velice nemluví. A je to tak – dítě je dar od Pána Boha, my ho máme vychovat, ale potom je to už jeho život...

S tím plně souhlasím. Blížíme se pomalu ke konci našeho rozhovoru. Na co byste nás nalákal do Vaší farnosti, například právě na Vánoce?

Máme úžasný betlém, to je taková specialita. Když někdy v 19. století modernizovali kostel a ořezali tam ty andělíčky, vyrobili z nich betlém. Bylo jim to líto vyhodit, tak ty andělíčky navlékli do takových hanáckých krojů. A je tam aj postava cikána. To byla vlastně typická postava našeho venkova, takže tehdy to bylo naprosto stan-

dardní, ale dneska to neznáme. Takže když se mě někdo zeptá, kdo to má být, radši na to odpovídám hádankou. (směje se)

Takže máte hanácký betlém se vším všudy, který stojí za to vidět.

Rozhodně. A taky, my ten kostel máme na takovém kopečku. A k tomu kostelu vede z městečka – i když ta vesnice není město asi od husitských válek – kryté schodiště. Byli to bohatí Hanáci, a tak si postavili kryté schodiště. Vedle kostela stojí samostatná věž, která je ještě z původního kostela, a to je taky zajímavé, protože současný kostel kvůli statické věž nemá.

Pokud Vás tedy v Určicích navštívíme, je tam toho dost k vidění, a to nejen o Vánocích...

Určitě ano. Nemusíte se bát přijet, farníci vás nepokůšou. Jak jsem řekl, je tam milé společenství, že se tam cítím i já dobře. Kdybyste chtěli přijet, určitě se ozvěte, rád vás uvidím.

Tímto srdečným pozváním do Určic, nové domovské farnosti P. Pavla Barbořáka, se zakončil náš rozhovor. Setkání s knězem, ze kterého srší nakažlivý pokoj i srdečná radost, je vždy silným zážitkem. A my, Trnavjané, se můžeme právem těšit z toho, že právě takový kněz z naší obce vzešel. Za celou redakci Trnavského zpravodaje proto otci Pavlovi děkujeme za to, že si pro náš rozhovor udělal čas a přejeme mu mnoho krásného na jeho kněžské dráze.

Pavel Hanulík

Pavel Barbořák na farním dnu 1. října 2023

Tak to se hodně podařilo...

Naše malá vesnická škola se může ve své historii chlubit skvělými sportovními výsledky. V automobilovém sportu vynikli Roman Kresta, ve střelbě máme hned tři přeborníky republiky. Stali se jimi Adéla Sýkorová, Radek Hanáček a Eliška Bořutová. V kolektivních sportech se stali přeborníky republiky naši florbalisté. A v sobotu 25. listopadu 2023 k nim přibyla Lucie Divilková, žákyně deváté třídy, která přivezla zlato z brněnského Mistrovství České republiky v tradičním karate.

Lucko, blahopřeji ti ke zlaté medaili. Jak závody probíhaly?

V kategorii kadetek nás bylo deset závodnic. Startovala jsem jako první. Byla jsem hodně nervózní, protože to byly moje první velké závody. Sestava se mi podařila. Byla jsem spokojená. Ale jedna soupeřka měla stejný počet bodů jako já. Došlo tedy k „finálovému rozstřelu“. Obě jsme zacvičily jinou sestavu než v prvním kole. A to jsem vyhrála!

Nejednalo se tedy o přímý souboj se soupeřkou?

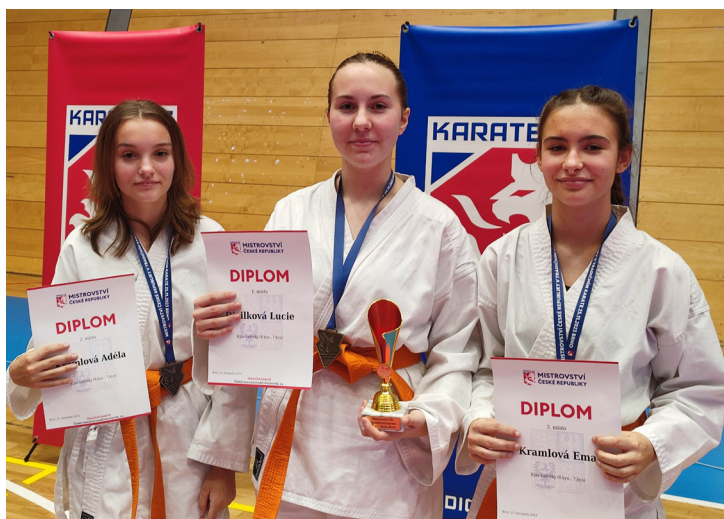
Jsem držitelkou oranžového pásu v kategorii kadet. Na této úrovni závodník předvádí před rozhodčími nacvičenou sestavu úderů a kopů, kterou musí ve dvou okamžicích podpořit také bojovým výkřikem. Hodnotí se přesnost a kvalita provedení i správně provedený výkřik.

Proč zrovna karate?

Před dvěma lety jsem začala kamarádit s dívkou, která tento sport dělala a vyprávěla mi o tom. Loni o prázdninách na táboře za námi přijeli karatisté ze Zlína a předváděli nám tento sport v rámci táborového programu. A tam mě to doslova nadchlo. Rozhodla jsem se, že začnu s děvčaty chodit trénovat. I když je to časově náročné, přesto jsem chtěla vyzkoušet tento zajímavý sport.

Jak často máte tréninky?

Do Zlína jezdím dvakrát týdně. To, co se zde učíme, pak zkouším ve volných chvílích i doma.

Jak se může karatista nominovat na mistrovství republiky?

První závody jsem absolvovala ve Zlíně loni před Vánocemi. Tam jsem skončila pátá. Na poprvé to bylo povzbuzení a dodalo mi to další chuti do trénování. Letos v únoru se konaly závody v Luhačovicích. Zde jsem obsadila druhé místo. Na květnových závodech v Brně jsem tuto pozici obhájila. Poslední závod se konal ve Zlíně. Třetí místo bylo opět velmi dobré. Celkově jsem v pohárové soutěži zvítězila. Svými výkony jsem se tedy nominovala na mistrovství republiky.

To ukazuje na to, že bys měla vyhrát i mistrovský závod...

Takto to vypadá velice jednoduše. Ovšem na závodech bylo více soupeřek. A jen malá chybička v sestavě znamená odejít bez medaile. Před závody jsem toho moc nenaspala... Malou výhodou bylo, že jsem celý závod zahajovala. A nakonec to dopadlo dobře.

Svým výsledkem ses zařadila mezi sportovní legendy naší školy. Do další sportovní kariéry ti přeji hodně zdraví a pevnou vůli pokračovat v náročné přípravě. Věřím, že o tobě ještě uslyšíme. Děkuji za rozhovor.

Lubomír Vývoda

U kostela to žilo – slavily se hody

V neděli 1. října jsme se opět po roce sešli, a to v hojném počtu, abychom přesně v den posvěcení našeho kostela společně oslavili trnavské hody – už 112. výročí posvěcení kostela. Tentokrát jsme také měli o jednu příležitost ke slavení navíc. Před 100 lety zemřel 29. září 1923 **Antonín Cyril Stojan**, moravský římskokatolický duchovní a politik, arcibiskup olomoucký a metropolita moravský. A proč zrovna vzpomínat tuto osobnost? Určitě jste si při vstupu do našeho chrámu po pravé straně v předsíni povšimli velkého obrazu – Stojanovy podobizny. Díky tomuto čínorodému muži náš milý kostelík máme.

Program Farního dne začal v 10 hodin slavnostní hodovou mší svatou, celebrowanou naším **farářem Josefem Kuchařem**. Na to navázal odpolední program svátostným požehnáním, které vedl **páter Pavel Barbořák**, rodák z naší farnosti, působící nyní jako farář v Určicích. Velmi rádi jsme si poslechli jeho následné radostné vyprávění o životě a působení Antonína Cyrila Stojana. U příležitosti pátého roku kněžského svěcení P. Pavla Barbořáka dostal pak od farníků dobrůtky z našeho pekařství, valašskou slivovici a med.

Po skončení v kostele jsme se přesunuli na farní zahradu, kde se pilně chystala mládežnická folková kapela **DOBŘÁ OTÁZKA**, která za námi přijela z Brna. Její veselé následné tóny se roznesly široko daleko do vesnice,

vnosly nám úsměv na tvář, pohladily po duši a při některých písničkách (například Bella ciao...) jsme se nemohli nepřidat a zazpívat si s nimi. Doufáme, že je u nás zase někdy uslyšíme.

A jak se bavily děti? Ty nejmenší řádily na skákacím hradu, starší si mohly vedle klubovny zahrát fotbal nebo jiné míčové hry. Odvážní jedinci – malí i velcí – vystoupali až do věže našeho kostela, kde prozkoumali její taje a zákoutí. Dozvěděli se také zajímavé informace od průvodce Filipa.

Při posezení, vzájemném setkání a srdečném popovídání nechybělo ani bohaté občerstvení. Jak sladké, tak slané i vynikající gyros se svařákem či pivem, kávou. Počasí nám také přálo a věříme, že tato akce nebyla poslední.

A co říct závěrem? Poděkovat všem těm, kteří za celou organizaci stáli. Za finanční podporu obecnímu úřadu, hasičům za zajištění lavic, stolů a stanů, manželům Tomšovým za zapůjčení skákacího hradu, Slávce Vraníkové za dobré pivo a všem ostatním dárcům, kteří přispěli pomocnou rukou, finančně, dobrotami i modlitbou za zdárný průběh akce.

Pavla Hlavsová

Více informací
www.farnost-trnava.cz

Pohyblivý betlém se opět rozezní

Před více než padesáti lety byl v kostele zásluhou šikovných místních lidí na místě bývalé mariánské kaple postaven velký pohyblivý ozvučený betlém. Od té doby několik generací dětí i dospělých přichází ve vánočním období do našeho kostela a obdivují tuto nevšední atrakci. A vůbec nevadí, že Narodil se Kristus Pán slyšeli už nejméně stokrát. Stroj času však nezastavíme, a to se týká i této trnavské rarity. Možná i někteří z vás jste byli svědky toho, že se melodie zadrhávají, všimli jste si, že postavičkám chybí určité části, atd. Platí, že bez obětavých nezištných rukou se nic nezmění. Naštěstí takové lidi ve svých řadách stále najdeme. **Radek Divilek** se dlouhá léta stará například o hodiny na věži, letos se také pustil do opravy ozvučení betléma. Věnoval tomu desítky hodiny a vyplatilo se! K dokonalosti však ještě kus chybí. A tak, až budete do kasičky vřazovat mince, přihodte prosím ještě nějakou další. Třeba už přespříští Vánoce budou obě známé melodie znít nepřerušovaně, s novým trubačem a skončí přesně s úklonem Tří králů... Radkovi velmi děkujeme za jeho ochotu, úsilí a vynaložený čas! Pokud byste se do rekonstrukce chtěli zapojit, vše vám rád vysvětlí.

Srdečně vás všechny zveme, abyste **naš** pohádkový betlém navštívili. I letos má co nabídnout.

Marie Černíková

Hledáme dobrovolníky na úklid kostela

Ať už se vaše návštěvy v kostele řadí do kategorie pravidelně se opakujících, nebo se v něm zastavíte jednou za rok, když z něj třeba zrovna sálá vánoční radostná atmosféra, je tu pro nás pro všechny a celoročně. Možná ani nevíte, že sednout si v něm na lavici a porozjímat můžete kdykoliv přes den, dveře jsou takřka stále dokořán. A jistě je taková zastávka v Božím chrámu příjemnější i útulným a čistým prostředím, které v něm lze nalézt. Není to samozřejmost, jak by se mohlo zdát. Za utřeným prachem, vytřenými podlahami, vyluxovanými koberci stojí několik obětavých žen a mužů, kteří každý týden dávají kostel do pořádku. V současnosti jde o šest skupinek čítajících tři až čtyři členy. Většina z nich už dávno překročila pásku označující duchodový věk, síly jim ubývají a ubývají, jejich řady řídnou. Zejména se nedostává mužů. Ne všechnu práci zastanou ženy. Obracím se na vás všechny, především zástupce mladších ročníků, kteří byste nám chtěli pomoci, abyste mi zavolali na číslo 725 744 123, nebo mě oslovili napřímo. Čím více skupin vytvoříme, tím méněkrát na skupinu vyjde řada.

Prosíme také o pomoc s výzdobou kostela před Vánocemi, a to v sobotu 23. prosince od 8 hodin. Dveře jsou otevřeny i dětem! Děkujeme!

Božena Hanulíková

Tři králové opět přijdou k vám...

Největší dobročinná sbírková akce v České republice, **Tříkrálová sbírka**, opět klepe na dveře. Nejinak tomu bude v Trnavě a v Podkopné Lhotě, a to konkrétně v **sobotu 6. ledna 2024**. Protože jak lépe začít nový rok než dobrým skutkem? A jak už to chodí, bez tahounů, kteří se nebojí odpovědnosti za organizaci, by žádné koledování nebylo. Po mnoha letech úspěšného vedení se rozhodla paní **Lenka Stedlová** předat štafetový kolík dál. Děkujeme Lence i všem předchůdkyním – **paní Zbrankové a paní Matušů**, případně dalším, že tuto náročnou, odpovědnou disciplínu vykonávaly tak svědomitě. Spolu s tříkrálovými družinami se zasloužily o to, že se od založení sbírky v roce 2000 podařilo v našich obcích nashromáždit **téměř 1,3 milionu korun!** Vybrané peníze se předávají Charitě Česká republika, která následně peníze přerozděluje lidem v nepříznivé životní situaci, zejména z příslušného regionu. Přispívat se dá i online.

**Kristus žehnej tomuto domu
(„Christus mansionem benedicat“ = K+M+B)**

Letošní domácí Tříkrálovou sbírku odkormidluje **místostarostka Helena Březíková**. Jsme si plně vědomi jejího pracovního vytížení, a o to více si vážíme její ochoty

vzít na sebe tuto úlohu. V případě, že byste se chtěli stát vedoucím koledníkem, nebo nominovat své děti do role tří králů, nemeškejte a paní Březíkové se přihlaste. Pomocníků není nikdy dost.

My všichni ostatní otevřeme svá srdce a domy a nechme do nich v tříkrálovou sobotu na krátkou chvíli vstoupit posly milosrdné lásky. Prožitky pocitů radosti a soudržnosti ze vzájemného setkávání jsou také jedním z poslání této sbírky.

Marie Černíčková

TŘÍKRÁLOVÝ KONCERT V NEDELI 7. LEDNA OD 18 HODIN NA ČT1

DMS KOLEDA 30 (60, 90 nebo 190)

→ na číslo **87 777**

Trvalá podpora **DMS TRV KOLEDA 30** (60, 90 nebo 190)

→ na číslo **87 777**

Cena jedné SMS je 30, 60, 90, 190 Kč. Více na www.darcovskasms.cz

→ Darovat online na www.trikralovasbirka.cz

FINANČNÍ DAR lze také zaslat na účet sbírky **66008822/0800**
s variabilním symbolem (VS) pro Charitu Zlín **777970108**

www.trikralovasbirka.cz

@trikralovasbirka

trikralova_sbirka

**Vánoční bohoslužby v kostele
Navštívení Panny Marie v Trnavě**

Neděle 24.12.2023 – Štědrý den
22:00 – Půlnoční mše svatá

Pondělí 25.12.2023 – Slavnost Narození Páně
8:00 – mše svatá
10:00 – mše svatá

Úterý 26.12.2023 – Svátek sv. Štěpána
8:00 – mše svatá
10:00 – mše svatá
8:00 – 18:00 – adorační den farnosti se společným ukončením v 18:00 v trnavském kostele

Pondělí 01.01.2024 – Slavnost Matky Boží Panny Marie
8:00 – mše svatá
10:00 – mše svatá

Sobota 06.01.2024 – Slavnost Zjevení Páně
7:00 – mše svatá
8:00 – žehnání tříkrálovým koledníkům

Více informací na www.farnost-trnava.cz

Tříkrálová sbírka 2024

v obcích Trnava a Podkopná Lhota
bude probíhat
v sobotu 6. ledna

Kalendář pro rok 2025 – fotovýzva i fotosoutěž!

Zdroje, ze kterých lze čerpat materiál na sestavení obecního kalendáře, pomalu docházejí. Je tady ovšem řešení – pojďme si kalendář pro rok 2025 vytvořit společně!

Jak na to?

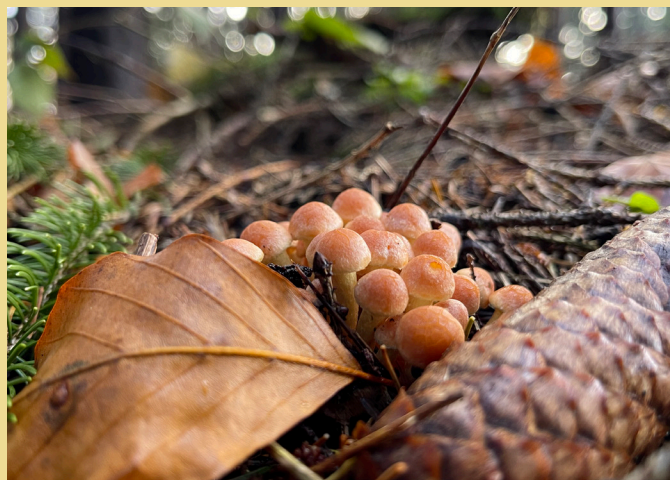
- ✓ pořiďte fotografii na dané téma „na šířku“
- ✓ snímek v plném rozlišení zašlete na e-mail: trnavskyzpravodaj@email.cz
- ✓ k fotografii nezapomeňte připojit popis a jméno autora

Za jediný rok tak vytvoříme opravdový unikát – skutečně NÁŠ kalendář. Námět „zachytit obec objektivem jeho občanů“ je dílem pana starosty. Obujme se tedy naplno do této výzvy hned od začátku, aby měl kalendář pro rok 2025 grády! Své snímky nám zasílejte do 1. března na téma **Obecní události i život domácností v zimě**. I tentokrát ty nejpovedenější snímky odměníme hodnotnými cenami. A tak tedy hurá do toho, akce obce či oblíbeného spolku a zimní atmosféra už čekají!

Děkujeme čtenářům, kteří poslali včas své příspěvky. Autorkou nejlepších snímků je podle profesionálního fotografa Petra Staroveského **Pavčina Dolanská**. Výherkyně obdrží poukaz do Pivovaru Vraník v hodnotě 500 Kč. Blahopřejeme!

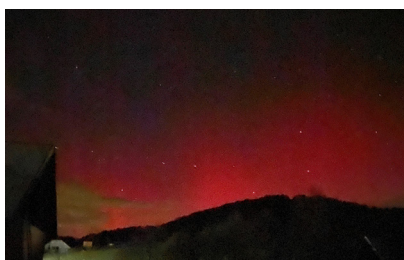
Pavčina Dolanská - Mlok skvrnitý

Pavčina Dolanská - Dary lesa

Radomír Hanáček - Sestry v akci

Vendula Lukešová - Polární záře

Pavel Hanulík - První sněhová nadílka v okolí kostela

Jaroslav Chlup - PÁTER (Josef Kuchař při mši svaté za farnost - 1. října 2023)

Martina Černíčková - Jeden pistáciový, prosím

Rok 2023? Náročný a úspěšný

Podzim se nám rychle přiblížil a naše soutěžní družstva dětí i dospělých dobíhaly ligové soutěže a sezónu.

9. 9.	ZLPS Sazovice – poslední kolo Zlínské ligy s vyhlášením – dorky, muži, ženy
9. 9.	ZLMH, STMPM Machová – mladší a starší žáci
10. 9.	ZLMH Lhotka u Zlína – mladší a starší žáci
16. 9.	Ublo – pohárová soutěž – starší, mladší A 1. místo, mladší B
23. 9.	Všemina – pohárová soutěž – starší 1. místo, mladší B 1. místo, mladší A 2. místo, příprava 1. místo
7. 10.	Pojezdová soutěž – starší žáci A, B mladší žáci. Vyhodnocení Grand prix – celá sezóna soutěží našeho okrsku. Přibýly dva putovní poháry za první místo v kategorii mladší i starší žáci.
14. 10.	podzimní okresní kolo Hry Plamen v Loučce – štafeta požární útoku CTIF – zahájení sezóny/2024 mladší 4. místo a starší žáci 5. místo
18. 11.	pohárová soutěž v Pohořelících o Sametový pohár – muži

Soutěžní sezóna ukončena s těmito výsledky:

- ▶ **ZLMH – Zlínská liga požárního sportu**
MLADŠÍ 3. místo, STARŠÍ 8. místo (12 soutěží)
- ▶ **STMPM – Středomoravský pohár mládeže**
MLADŠÍ 2. místo, STARŠÍ 5. místo (12 soutěží)
- ▶ **VLMH – Valašská liga mladých hasičů**
MLADŠÍ 3. místo, STARŠÍ 10. místo (9 soutěží)
- ▶ **ZLPS – Zlínská liga požárního sportu**
DORKY 6. místo, ŽENY 17. místo, MUŽI 11. místo (14 soutěží)
- ▶ **JLNS – Jihovalašská liga nočních soutěží**
MUŽI 25. místo (9 soutěží)
- ▶ **GRAND PRIX 11. okrsku**
MLADŠÍ 1. místo, STARŠÍ 1. místo (7 soutěží)

Mimosoutěžní aktivity:

- podzimní brigáda na hřišti pod Trnavou – dorovnání terénu, setba nové trávy, úprava obytného kontejneru,
- dohled naší zásahové jednotky na Lampiónový průvod,
- zdobení obecního stromčku v parku,
- údržba hasičské techniky.
- ▶ **16.11.** – příprava tělocvičny na protančený víkend s ukončenou sezónou. Zváni byli všichni členové, všichni naši soptíci i s rodiči.
- ▶ **17.11.** – **posezení k tanci i poslechu s dechovou hudbou Trnkovjanka.** Děkujeme obecnímu úřadu za výpomoc a snahu dostat „mezi lidi“ i naše starší občany. Rozdáno bylo přes sto lístků občanům nad 70 let vstup zdarma. Těchto lístků bylo využito 26 kusů.
- ▶ **18.11.** – **rocková zábava s kapelou Kosovci.** Byl to náročný víkend, děkujeme všem za přípravu, obsluhu i úklidy po těchto akcích.
- ▶ **3.11. shromáždění představitelů sboru Zlínského kraje, 24.11. valná hromada ve Všemíně, 26.11. valná hromada v Podkopné Lhotě.**
- ▶ **25.11. zásahová jednotka** - dozor v tankovací zóně při rally Mikuláš.
- ▶ **1.12. Jarmark v parku** – prezentace našeho sboru výbornými bramboráčky a punčem pro děti i dospělé.

Je nám ctí se s vámi podělit o velkou novinu. Svým zá-
palem k hasičskému sportu jsme si vybojovali možnost
uspořádat soutěže pod hlavičkou Zlínské ligy mladých
hasičů (ZLMH) a Zlínské ligy požárního sboru (ZLPS),
které se řadí mezi nejlepší, ale také nejnáročnější sou-
těže v okrese. Zasloužila se o to naše soutěžní družstva,

která dva roky objížděla ligy. Díky patří i všem našim čle-
nům, kteří zajistili bohaté občerstvení a hladký průběh
soutěže, která se konala 1. května.

Obrovským přínosem je vytvoření a výstavba nového
hasičského zázemí.

Připravované aktivity v roce 2024

- ▶ **10.2.2024** Končinový průvod
- ▶ **10.2.2024** Končinová zábava se skupinou Rockrai-
der
- ▶ **1.5.2024 Hasičský den** – od rána soutěž v požárních
útocích mladých hasičů, odpoledne dospělých
- ▶ **2.6.2024 ZLMH** – Zlínská liga mladých hasičů
- ▶ **22.6.2024 ZLPS** – Zlínská liga požárního sportu

V neděli 2. června se u nás uskuteční 4. kolo ZLMH
(= Zlínská liga mladých hasičů) a 22. června 4. kolo ZLPS
(= Zlínská liga požárního sportu).

Všem moc děkuji za odvedený kus práce a zároveň přeji
plno energie, protože máme před sebou další náročné
výzvy.

**Poděkování patří všem členům, zásahové jednotce
a každému, kdo se jakkoli podílí na všech našich ak-
tivitách. Příprava akcí je velmi náročná a mnohdy za-
bere až týdny. Všem velké díky.**

Do řad hasičů přijmeme každého, kdo bude mít zá-
jem. Pro více informací můžete volat na telefonní číslo:
739 666 817 nebo psát na sdhtrnava@email.cz.

**PŘEJEME PŘÍJEMNÉ PROŽITÍ SVÁTKŮ VÁNOČNÍCH
A HODNĚ ŠTĚSTÍ A ZDRAVÍ V NOVÉM ROCE.**

Eva Vajďáková

Více informací
www.sdhtrnava.cz

Myslivost není jen o lovu

Vážení čtenáři dovoluji mi, abych vás tradičně seznámil s aktuálním děním a provozem myslivosti v naší obci. Není tomu tak dlouho, co jsem v posledním vydání Trnavského zpravodaje psal o tom, že lov nám komplikují horké letní dny a čas nám ukázal, že letí rychleji, než bychom chtěli a hlásí se nám o slovo zima!

Před třemi měsíci jsem nastiňoval stav odlovu spárkaté zvěře v naší obci. Odlovy lámou rekordy a nyní, závěrem roku mohu tento trend jenom potvrdit. Blížíme se k cíli, stanovené vysoké mety bude brzy dosaženo. Do konce roku nám zbývá minimální množství odlovu spárkaté, zejména daňčí zvěře. Tento postup jsme měli dlouhodobě pečlivě naplánovaný, abychom lovili především na podzim a přes zimu měla zvěř po intenzivním odlovu svůj klid. Tento postup samozřejmě neplatí u černé zvěře, která se loví celoročně. Abychom ale intenzivním lovem černé zvěře „zbytečně“ nestresovali a nehonili zvěř spárkatou, naplánovali jsme si pouze jednu velkou naháňku na černou zvěř, na kterou jsme pozvali větší množství střelců a honců. Tento postup je opět cílený a promyšlený, abychom v zimních měsících zbytečně ostatní zvěř, kterou máme odlovenou, nevysilovali. Vedle těchto hromadných a organizačně náročných loveckých akcí se věnujeme individuálním lovům v menších skupinkách, a to převážně v nočních hodinách. Tyto individuální lovy se nám začínají velmi osvědčovat a napovídají nám, že efektivita lovu tímto způsobem je procentuálně vyšší než při velkých hromadných honech.

To, že letos lovíme rekordní počty zvěře, je samozřejmě díky podnětům občanů z obce a škodám způsobených zvěří na lesních porostech. To ovšem neznamená, že vysokým počtem odlovené zvěře se daná problematika vyřeší během jedné sezóny. To je opravdu nereálné a je potřeba počítat s tím, že intenzivní, a hlavně pravidelné snižování stavů zejména daňčí zvěře je proces, který nám stabilizuje počty této zvěře v horizontu dvou až tří let. My tuto problematiku velmi dobře vnímáme a aktivně ji řešíme. Je potřeba být v tomto směru trpěliví. Je to velmi náročný boj, který nepřinese požadované výsledky hned.

Jsem velmi rád, že na základě mého apelu ve zpravodaji a díky spolupráci s obcí se ozvali, byť v menším měřítku, ale přece jen, zájemci z naší obce, kteří by měli v budoucnu zájem stát se našimi členy a vykonávat právo myslivosti. Již probíhají první debaty, konzultace a předávání informací k získání loveckého lístku. Těší mne, že komunikací a informovaností je o myslivcích lepší povědomí a tyto informace se dostanou až k mladší generaci, která je opravdu velmi málo v této zálibě zastoupena.

Co můžeme do krmelce přinést a co tam nepatří?

Opakování je matka moudrosti, a tak bych si dovilil připomenout pár užitečných rad pro širokou veřejnost v oblasti krmení zvěře. Každoročně se setkáváme s tím, že mezi námi jsou dobří a starostliví lidé, kteří chtějí zvěři nějakým způsobem, hlavně v období svátků přilepšit, a donesou do krmelce nějaké krmivo. Toto má ovšem svá pravidla a mnohdy objevíme v krmných zařízeních potravu, která se zvěři opravdu nesmí podávat. Do krmelce určitě patří **jadrné krmivo, jako je oves, ječmen, kukuřice či kaštiny nebo sušené jeřabiny**. Hodnotným zdrojem živin je pro zvěř též kvalitní **seno**. Co je naopak nežádoucí a s čím se, díky neinformovanosti setkáváme, jsou různé typy „kuchyňských“ jídel jako například pečivo, čočka, vařené brambory, zbytky různých salátů, zkvašené staré ovoce – jako pomeranče, banány a podobně. Toto jsou potraviny, které se zvěři nesmí podávat, a je nutné říct, že na takový zdroj potravin nemá zvěř přizpůsobeno trávení. Může ji způsobit závažné zažívací potíže, které v nejhorších případech končí uhynutím. Berte tento fakt prosím na vědomí.

Posledním tématem navazující na předešlé číslo zpravodaje je prezentace myslivců v obci. Zde jsme cítili velkou slabinu a zároveň jsme v tomto směru objevili určitou příležitost. Velké poděkování patří zastupitelům obce a panu starostovi, který nás pozval na zasedání s ostatními spolky, kde jsme získali motivaci, povzbuzení, a též možnost navázat spolupráci s ostatními spolky. Co víc je potřeba k tomu abychom realizovali naše myšlenky? Chtíč, zápal a patřičné úsilí. Toto všechno jsme dali do sebe a rozhodli jsme se, že se premiérově zúčastníme kulturní akce rozsvěcování vánočního stromu u nás v obci. Pro naše občany a návštěvníky jsme vymysleli originální produkt – **zvěřinové klobásky a speciální myslivecký punč**. Jsem velmi rád, že se spousta z vás v našem stánku zastavila a třeba si i někteří uvědomili, že myslivci jsou nedílnou součástí naší obce.

Závěrem bych vám všem, kteří dočetli až sem, chtěl popřát jménem Honebního společenstva Trnava Vrchy příjemné a poklidné prožití svátků vánočních, zdraví a úspěšný start do nového roku.

Hanáček Radomír, honební starosta

Poděkování a bilancování

Stejně tak, jako poštovní schránka čeká na svůj dopis, jako golfová jamka na svůj míček, jako malé dítě na Ježíška, tak čeká i myšlenka na svého spisovatele, psací pero na příběh, hromada archů na svázání, kniha na své vydání, prodejce na tržbu, regály na nové a nové publikace, knihovnice a knihovníci na zánovní vůni knižních listů a v cílové rovině knihovna na své návštěvníky.

Ráda bych poděkovala našim čtenářům, bez kterých by knihovna ztrácela svůj význam a moje práce smysl. Děkuji za vaši přízeň a podporu.

Dále děkuji zřizovateli – Obecnímu úřadu v Trnavě za pomoc při zajišťování výměnného souboru z Krajské knihovny Františka Bartoše ve Zlíně a za finanční podporu při koupi nových knih do našeho knihovního fondu.

Jako minulý rok, i letos bude v knihovně pro děti připravena poštovní schránka na dopisy pro Ježíška.

Tento rok proběhl v naší knihovně projekt **Lovci perel**, který mění čtení v dobrodružství a z práce s knihou dělá zábavu. Největším lovcem se stala slečna **Simona Blahová** (6. třída), které tímto velice gratuluji!

Dále bych chtěla připomenout službu **donášky knih až do domu**. Případný zájemce nemusí být ani zaregistrovaný čtenář. Více informací na telefonním čísle 778 095 080.

Nyní trochu matematiky: **naše knihovna má v současné době padesát čtyři registrovaných čtenářů (!) a z toho je dvacet čtyři dětí. Vzhledem k počtu obyvatel je to nějakých čtyři a půl procenta!** Ale pozor, ne každý registrovaný čtenář tento rok přišel. Naše knihovna je stále zdarma a neplatí se žádný registrační poplatek. Proč toho nevyužít a nemít možnost si každý měsíc přečíst něco nového?

V dnešní době hodně rodičů dbá na to, aby děti měly hotové všechny úkoly do školy a čtení (pokud je nemají za domácí úkol -> díky, paní učitelky!) vnímají jen jako zábavu ve volném čase. Neuvedomují si ale, že čtení by měli brát jako součást každodenní činnosti dítěte. Už naše babičky říkaly „číst, psát a počítat“ a „číst“ bylo vždy na prvním místě. Naučme děti, že kniha je kamarád a ne něco, co se musí dělat, protože je to za domácí úkol. Tím pak dětem četbu předem zprotivíme a hůř se jim ke knize hledá blízký, ideálně až vášnivý, vztah.

Pojďme si dát předsevzetí do nového roku, že nízké statistické číslo registrovaných čtenářů navýšíme! Máme spoustu krásných nových knih. Každoročně doplňujeme knihovní fond o novinky i knihy na přání. Budu ráda za zpětnou vazbu, co vám v knihovně chybí, abyste k nám zavítali.

Dnešní knižní tip: Kate Stewart

Série **Havraní bratrstvo** zahrnuje řadu milostně laděných příběhů se směsicí erotiky, pomsty, tajemství a hledání pravdy. Patří mezi ně fascinující díl *Hejno havranů*, kde hlavní hrdinka, dcera továrníka Cecílie, je nucena pracovat v jeho továrně. Navíc má komplikované milenecké vztahy s muži, kteří jsou spojeni se spolkem Havraního bratrstva. Druhý díl série *Exodus* je pokračováním Cecíliina dobrodružství poté, co se nechala ovládnout svými city a láskou a nyní ji za to stíhá trest. Třetí díl *Vysněný cíl* vypráví muž, který už nechce být padouchem, protože se zamiloval. Podaří se mu odčinit své hříchy, nebo už je příliš pozdě?

Presýpací hodiny roku 2023 jsou pomalu u konce. Sekundy naplnily minuty, minuty hodiny, hodiny dny, dny měsíce a měsíce pak celý rok. V mém srdci se rozprostírá hřejivý pocit a dojem, že práce a snaha se odráží ve vašich očích – v očích čtenářů. Děkuji a těším se na vás v novém roce 2024. Ať je další životní kapitola plná překvapení, krásných momentů a nezapomenutelných setkání.

Petra Matušincová, knihovnice

Více informací

www.trnava.knihovna.cz

Uplynulý rok 2023

Letos se nám po delší době podařilo uspořádat všechny tradiční kulturní a sportovní akce. Začali jsme **Plesem Lyžařského klubu**, který měl dvouletou nedobrovolnou přestávku, na jaře následovala **Jarní lyžařská zábava**, o měsíc později pak cesta pohádkovým lesem **Po stopách loupežníka Píšťalky**, která se od svého založení dočkala nové trasy. V létě jsme si užili **Letní lyžařskou zábavu**, při níž nás, jako vždy, nezklamalo počasí a přesně o půlnoci začalo vydatně pršet. Na podzim se uskutečnila **Drakiáda na lyžařském svahu**, která patří k nejstarším akcím pořádaným v novodobé historii Lyžařského klubu od roku 2001. Ačkoli se konala až 7. října, celé odpoledne panovalo krásné a nezvykle teplé počasí. Na svahu vydatně foukalo, takže si všichni návštěvníci užili parádní leteckou přehlídku.

Na podzim jsme zařadili novinku – **1. ročník Horské a pohodové turistiky s partou lyžařů**. Třetí říjnovou sobotu se sešla početná skupina účastníků úvodního turistického výšlapu z točny Moravan přes Humenec (703 m n. m.) s pauzou na opékání špekáčků až na Vysoký grůň (659 m n. m.) a zpět do Pivovaru Vraník v Trnavě. Trasu si užili dospělí i děti. Krásné a poměrně teplé počasí jen podtrhlo skvělou atmosféru výletu. Už teď se těšíme na další pokračování!

V **pátek 2. února 2024** se bude konat **Ples Lyžařského klubu** se skupinou KOSOVCÍ, na kterém vás jako vždy čeká bohatá tombola, výborné občerstvení, zábava, překvapení večera a půlnoční losování vstupenek o hodnotné ceny. Začínáme v 19:30 hodin v tělocvičně Základní školy Trnava. Vzhledem k tradičně velkému zájmu doporučujeme včasné zakoupení lístků. Předprodej vstupenek bude zahájen v úterý 2. ledna 2024 ve firmě ELZVO v době od 13:00 do 16:00 hodin, po domluvě na tel.: 739 656 515 možno i v jiné době.

Závěrem chci poděkovat všem členům Lyžařského klubu za aktivní přístup při organizaci a pořádání všech kulturních i sportovních akcí pro širokou veřejnost v roce 2023. Věřím, že toto nadšení nás bude provázet i v následujícím roce. Velké poděkování patří také těm, kteří naše akce navštěvují, a tím vyjadřují podporu Lyžařskému klubu a snaze jeho členů o zpestření sportovních a kulturních aktivit v Trnavě. Za celý Lyžařský klub Trnava všem přeji příjemné prožití vánočních svátků a úspěšný vstup do nového roku 2024.

Více informací

www.lyzari.trnava.cz

Veškeré aktuální informace a podrobnosti o připravovaných akcích naleznete na webových stránkách **www.lyzari.trnava.cz** a Facebooku **SK Lyžařský klub Trnava**.

Roman Gomola, předseda Lyžařského klubu Trnava

SK Lyžařský klub Trnava

Vás srdečně zve na

PLES

LYŽAŘSKÉHO KLUBU

pátek 2.2.2024 od 19:30 tělocvična ZŠ Trnava

K tanci a poslechu hraje skupina KOSOVCÍ ROCK

Úspěšná premiéra našich nováčků

Na začátku školního roku nás čekalo MČR kulových zbraní, na které se díky 3. místu ze závodu v Karviné podařilo nominovat Jakuba Sovjákovi. Tohoto závodu se ale nakonec Jakub kvůli nemoci nezúčastnil. Byla to velká škoda, jelikož výsledek z Karviné mu dával šance na dobré umístění.

Svou premiéru si 21. října na Ostravské diabolce odbyl Jakub Bartáček, který zde obsadil 10. místo. Nutno podotknout, že závody v Ostravě bývají silně obsazeny.

Asi nejdůležitějšími závody, kterých jsme se zúčastnili, byly Grand Prix JSB Bohumín a Grand Prix Bílovec. Tyto závody jsou **závody 1. kategorie**, to znamená, že se jedná o kontrolní závod reprezentace, kterého se účastnili i střelci ze Slovenska, Polska a jedna střelkyně z USA. V Bohumíně mezi silnou konkurencí obsadil Marek Grebeníček 21. místo a Jakub Sovják 32. místo. Druhý závod v Bílovci se dařilo méně a Marek Grebeníček obsadil 25. místo a Jakub Sovják 35. místo. Možná byla na vině únava z cestování.

Do konce roku nás čekají ještě dva závody v Ostravě, kde bychom chtěli dosáhnout co nejlepších umístění.

V letošním roce se naše řady rozšířily o Elišku Hanáčkovou, Eriku Kohoutovou, Adélu Zbrankovou a Filipa Bartáčka. Většina z nich teprve na své první závody čeká. Jediná Eliška Hanáčková už má svůj první závod za sebou a na konci roku ji čeká další. V lednu pak začíná Zlínská liga mládeže, a pokud se bude mladým střelcům dařit, odbydou si zde některý z nich svou premiéru.

Na tomto místě chci poděkovat OÚ Trnava a RSCM Ostrava za jejich podporu a popřát Vám příjemné prožití vánočních svátků a mnoho úspěchů v novém roce.

Radek Soukup, předseda spolku

Více informací

www.ssk-zs-trnava.webnode.cz

Jména zleva: Adéla Zbranková, Erika Kohoutová, Eliška Hanáčková a Štěpánka Hanáčková

Erika Kohoutová při tréninku v trnavské tělocvičně

Půjdeme spolu do betlémů Lucie Finsterlové

Co roční období, to množství rozličných příležitostí, pro které lze vyrobit ozdoby či praktické předměty z nejrůznějších materiálů. Nápadů na takové tvoření je hodně, méně je však těch z nás, kteří umí fantazii šikovně přetvořit ve skutečnost. Mezi takové patří Lucie Finsterlová (31), jejíž zručnost pramení zejména u její babičky Marie Bořutové na luženských pasekách. Škála výrobků, které spatří světlo světa díky Lucii, je obrovská: jen s vánoční tematikou bychom si vystačili na přinejmenším dva samostatné rozhovory. A tak se dnes zaměříme pouze na betlémy, a to z různých materiálů. Jiné vánoční dekorace nabídneme k ochutnávce alespoň na fotografiích. Nyní už ale hurá do Lucčiných betlémů...

Háčkovaný betlém

Lucie Finsterlová se svými výrobky

Háčkování

Jako první mi ukazuje svůj háčkovaný betlém, ve kterém je hromada postaviček. To muselo zabrat moře času...

Na ten betlém jsem měla jenom týden. Na všechny

postavičky – slona, prasátko, velblouda... Ale to jsem byla na mateřské. Malá spala a já jsem háčkovala.

Jak tě napadne udělat třeba ten háčkovaný betlém?

Viděla jsem to na internetu, a tak jsem si řekla, že si ho udělám taky. Ten rok jsem neměla kukuřičné šustí, a tak jsem musela dělat z něčeho jiného. (směje se)

Podzim bez nového betlému to není ono, rozumím. Kdo tě učil háčkovat?

Babi.

Spíš bych se měl zeptat – co tě neučila babi?

Babi mne neučila to šustí. A tady ty postavičky v betlému umí babi háčkovat jenom podle schématu nebo obrázku, já to umím i podle rozpisu.

Takže žák předčil svého učitele. To má babi určitě radost. Ukazuješ mi tady nějaká háčkovácí schémata a mě napadá jediná otázka – kde na to bereš trpělivost?

Já nevím, to tak přijde s dětma. Trpělivost jsem měla vždycky, ale děti ji dotáhly k dokonalosti. (směje se) Takže jim háčkuju svetry, šátky, pyžamovníky, různé hračky...

Ted' už ale zase chodíš do práce – kdy se k tomu, při dvou dětech, dostaneš?

U televize, tak jak babi. Taky nevydržím jenom tak sedět. A je jednodušší háčkovat, než dělat betlémy ze šustí, protože to musím sedět u stolu... ale u háčkování si můžu lehnout. (směje se)

Stejně to ale nemůžeš háčkovat poslepu...

Já jedu u televize pohmatu. (směje se) Dívám se na televizi a hmatem si počítám očka.

To je neuvěřitelné. Když se podívám na ten betlém, která z postaviček byla nejtěžší?

Tady ta čepice na královi. Protože jsem musela háčkovat nejdřív za přední nitku, potom za zadní nitku a takto to pořád střídat, aby mi to udělalo takový paprsek.

Klobouk dolů, opravdu. A háčkovalas něco, u čeho sis řekla, že to vzdáváš?

Vždycky jsem to doháčkovala. Vždycky jsem si na to musela přijít. Párala jsem, zkoušela jsem znova, než jsem to dodělala.

Věřím, že tak se to ale člověk nejlíp naučí. Co netradičního jsi naposledy háčkovala?

Posledně jsem mamce háčkovala šátek. 300 metrů nitě z duhového klubíčka. A ještě jsem dělala děckám kukly, to je zároveň aj šátek. Je to praktičtější, než mít čepici a nákrčník.

Kde nabíráš inspiraci?

To vidím na internetu a řeknu si, že to zkusím. A když nevím, jak na to, sháním si návod. Jsem na Facebooku ve skupinách, tam jsou zajímavé nápady.

Vlastnoručně vyrobené svíčky ze včelích plástev

Sláma

Sociální sítě mají i své světlé stránky, je to tak. Když opustíme tady ten háčkovaný betlém, z čeho dalšího jej umíš vyrobit?

Ze slámy. To jsme se učili u pana Františka Zusky. Měl kurz tady v Trnavě, to bylo asi na desítkrát, starostkou byla tehdy Majka Bořutová. Několikrát jsme pak ještě byli i u něho doma. Tady je andělíček, hříbek, kometa, houslový klíč, košíček, šiška, podkova...

Je to překrásné. Nedokážu si představit ten cit, který máš v prstech. Protože to jednou špatně škusneš a máš to rozpárané. To není pro každého.

Všecko se dá naučit. Když člověk chce! Musí se chtít.

Betlém ze slámy

Tak jako u všeho. Co obnáší příprava na tvorbu se slámy?

První si musíš vypěstovat režnou slámu. Potom to musíš sklídit, odkolínkovat a rozdělit podle tloušťky. A ještě to musíš vybělit v peroxidu, což není jednoduché – děláme to v takovém nerezovém válci. Pak to musíš vyžehlit, rozpůlit a ostrým nožkem odstranit to měkké uprostřed. A když s tím chceš pracovat, musíš to zase namočit, aby se to nelámalo.

Vidím, že než se dostaneš k samotnému skládání, předchází tomu hromada práce. To se pak snažíš neztratit ani jedno stéblo. Jak je to s využitím stébel různé tloušťky?

Z vrchních, nejtenčích částí se dělají různé malé košíčky. Andělíčky se dělají z části pod druhým kolenem. A kvítečka se dělají už z té tlustší.

Musíš už mít dobrý odhad, které stéblo na co použít. Jak se třeba vyrábí takový andělíček ze slámy?

Andělíček jde docela rychle. Udělají se křídélka zvlášť, tělíčko a pak se to nití sváže dohromady.

Zní to jednoduše, ale určitě to tak jednoduché nebude. Všechno to děláš prsty, nebo používáš i pinzetu?

To všechno prsty. Pomáháme si ale svorkou, na které máme namotanou nit. Ona nahrazuje jednu ruku, díky tomu to pak utáhneš krásně.

Rozumím. Je někdo, kdo tady ty věci ze slámy dělá?

Ale jo, v Rožnově se na jarmarku sem tam objevují. Ale osobně nikoho neznám.

A ty to nejednáš prodávat na jarmarku?

Ne...

Proč ne?

Protože platí za stánek dva tisíce. Žít se tím – nevím... Ruční práce je nedocenená a špatně zaplacená. A všechno si musíš nachystat. To je spíš jenom tak pro radost, pro rodinu, pro známé... že? (směje se)

Ano, nám to dělá velkou radost! A co výstavy betlémů?

Chodila jsem do Neubuže, tam jsem dělala ze slámy, nebo jsem tam háčkovala, i ze šustí jsem tam dělala. V Trnavě jsem jednou udělala výstavu betlémů.

Ano, tam jsem byl s tebou taky, tam jsme byli v krojích od vás.

Přesně. Jo a vidíš, ještě děláme na Vánoce svíčky ze včelího vosku!

Háčkované zlaté prasátko a ručně skládané papírové hvězdičky. Větší provedení hvězdiček bílé barvy, poskládané Lucčinou prababičkou Juříkovou, je možno spatřit v kostele na vánočních stromcích.

Kukuřičné šustí

Ještě se vrátím k betlémům z kukuřičného šustí. To ses naučila sama, a ne od babi, že?

Pravda. Viděla jsem to v Rožnově na jarmarku. Tam jsem si koupila nějaké postavičky a řekla jsem si, že to zkusím taky. Jakýsi rok to trvalo, než jsem na to vůbec přišla. Takže metoda pokus – omyl.

Rozumím. Kde to kukuřičné šustí sháníš?

Dřív u tety na Hané v poli, dneska si pěstuju kukuřici na zahrádce, protože si pěstuju nějakou pro děcka. A když mi to nestačí, jdu na pytláčku na pole nad Vizovice. (směje se) Ale já potřebuju to šustí, ne zrní, takže neškodím.

Takže jim ještě uklidíš pole. Co se s tím dál musí udělat?

Musím to namočit, pořádně vyprat, vysušit a pak žehličkou vyžehlit, abych si zarovнала žilky. A když se s tím pak pracuje, tak to zase musím namočit ve vlažné vodě, aby to bylo měkké a nelámalo se to. Pak si sednu ke stolu, nachystám si nit a jdu pracovat.

Betlém z kukuřičného šustí

Jaký je postup, když vytváříš postavičku?

První se dělá hlavička, uvnitř které je vata. Pak se zvlášť připravují ručičky, v nich je i drát. Pak se vytvoří trup, sukýnka nebo gatě, pak může být šátek, rukávy... Všechno se to svazuje pevnější nití. Ale zas to nemůžeš utáhnout moc, nebo se to prořeže. A jednotlivé části zase přivážeš nebo použiješ tavnou pistoli.

A všechno s citem...

Tvrdě s citem! (směje se)

Miniaturní betlémy

A co tady ty miniaturní betlémy? Jak ses k tomu dostala?

Tož to jsou takové výzvy. A menší, a menší, a menší! První jsem udělala do kokosového ořechu, potom do makové hlavičky, pak do vlašského ořechu, a nakonec ten lískový oříšek.

A to všechno jenom prsty, ničím jiným?

Ano.

Neskutečné. To je tak na zápis do nějaké knihy rekordů.

No a co, ale jak jsem vytvořila ten do kokosu, tak o to byl takový zájem, že jsem jich vyráběla padesát! A teď co s dužinou z padesáti kokosů, my jsme toho byli přejezení. Kokosy jsme museli řezat pilou na železo u tatky v práci, mamka s babi dlabaly vnitřek, tatka s bráchou to šrubovali dohromady a já jsem skládala postavičky. Nadělala jsem si hromadu Josefů, hromadu Marií a pak už jsem to jenom dala dovnitř. Začala jsem to připravovat už v létě, aby to bylo před Vánocemi hotové.

Takový rodinný podnik. Je něco, co bys chtěla vyzkoušet?

Galvanoplastiku. Vezmeš třeba dubový list, namočíš to do takového roztoku, vložíš to mezi měděné destičky a pustíš do toho vodivost. A pak je ten list od těch destiček takový plastický. To bych se chtěla naučit. Ještě se naučím drátovat hrnečky a budu spokojená. (směje se)

Rozhodně se nebojíš zkoušet nové věci, a to je dobře. Je něco, co bys doporučila těm, kteří by si chtěli zkusit vyrobit betlém vlastníma rukama?

Je dobré, že na internetu je možné sehnat různé nápady. Dá se vyrábět z čehokoliv, jen to chce trochu času a trpělivosti. Stará řemesla se zapomínají, tak není čas ztrácet čas!

Za redakci Trnavského zpravodaje děkujeme Lucii nejen za milý rozhovor, ale také za možnost rozšířit si obzory v tom, jak a z čeho lze vyrobit vánoční betlémy. Přejeme jí mnoho krásných chvil při ručním tvoření a také úspěšné zvládnutí tajů galvanoplastiky.

Pavel Hanulík

Miniaturní betlémy umístěné v kokosovém ořechu, makové hlávě, vlašském ořechu, minerálu a lískovém ořechu

Vánoční cukroví z naší dědiny

Také se každé Vánoce stresujete, abyste měli napečeno dostatek cukroví? Naše babičky dodržovaly tradici, že sedm druhů stačí. Když je cukroví uděláno poctivě a upečeno s láskou, tak počet druhů není důležitý.

I když si dnes Vánoce bez cukroví nedokážeme představit, nejde zase o tak dávnou tradici. Vánoční cukroví se začalo objevovat až v 19. století. Dřívější podobou cukroví byly figurky z ovoce a různé druhy malého pečiva, které mělo chránit rodinu a celé hospodářství před temnými silami. Typickým příkladem je cukroví v podobě vykrajovaných zvířat, a také ve tvaru slunce. Toto cukroví se věšelo na domy či ovocné stromy. Mělo se péct z vlastní mouky, což zajišťovalo lepší úrodu na další rok. První cukroví se objevovalo hlavně ve městech, kde měli možnost používat více rozmanitých surovin a koření. Na vesnicích se připravovalo z dostupných surovin, jako je mouka, med, mléko, trnky, jablka a ořechy. Cukroví v takové podobě, jak ho známe teď, se v trnavských domácnostech objevovalo dříve jen zřídka. Většinou se pekly vánočky, které někteří plnili makovou náplní. Nesměly chybět koláče, štrůdly, vdolečky, hrušáky, dále i pohan-

kové, rýžové a krupičné kaše, do kterých se přidávaly sušené trnky.

V současnosti připravují hospodyňky cukroví především z mouky, cukru, vajec a másla. Další používané ingredience jsou oříšky, čokoláda, kakao, kandované ovoce, kokos, rum a koření, které dodává cukroví typickou vánoční vůni. Nejčastěji se setkáváme s vanilkou, perníkovým kořením – badyánem a skořicí. Nejoblíbenějším vánočním cukrovím jsou v posledních letech vanilkové rohlíčky, perníčky, medvědí tlapy, linecké, kokosky a různé nepečené druhy.

České hospodyňky jsou celosvětovou raritou, co se pečení cukroví týče. Neexistuje snad žádný jiný národ, který by tomuto vánočnímu zvyku věnoval tolik času jako právě my. Jsou dokonce i takové rodiny, kde se peče i více než deset druhů tradičního cukroví. Některé recepty na cukroví mi ochotně předaly i hospodyňky z naší dědiny, které třeba i vás budou inspirovat.

Jana Holeňáková

Kokosová roláda

(paní Černíčková)

- 600 g sušenek
- 200 g moučkového cukru
- 4 lžíce kakaa
- 125 ml rumu a mléka tak, aby bylo těsto vláčné

Náplň: 200 g másla, 200 g moučkového cukru, 150 g kokosu

Sušenky nastroháme, nebo rozdrtíme najemno. V míse smícháme sušenky, cukr, rum, mléko a vypracujeme tvárnou hmotu, kterou necháme odležet v lednici asi na 1 hodinu. Změklé máslo utřeme s moučkovým cukrem do krému, po částech přisypeme strouhaný kokos a hmotu propracujeme. Pečící papír (nebo potravinářskou folii) pocukrujeme a kakaovou hmotu na něm vyválíme na plát. Plát potřeme kokosovou náplní a svineme do rolády, kterou obalíme v kokosu. Zabalíme jí do alobalu a dáme do ledničky ztuhnout. Poté krájíme na plátky.

Šulané rohlíčky

(paní Sovjáková)

- 280 g hladké mouky
- 70 g moučkového cukru
- 70 g mletých ořechů
- 210 g tuku (hera nebo máslo)
- 1 vanilkový cukr

Těsto necháme hodinu odpočinout v lednici.

Následně „našuláme“ rohlíčky, upečeme, a pak obalujeme v moučkovém a vanilkovém cukru.

Čokoládové řezy neplněné

(paní Gerychová)

- 220 g másla
- 220 g moučkového cukru
- 60 g polohrubé mouky
- 150 g strouhané čokolády
- 150 g strouhaných ořechů
- 3/4 prášku do pečiva
- 6 vajec – oddělit a z bílků ušlehat sníh

Utřeme máslo, cukr, žloutky do husté pěny. Přidáme strouhanou čokoládu a ořechy, smícháme s moukou, práškem do pečiva a nakonec sníh. Pečeme na vymazaném a vysypaném plechu na 180°C. Vychladlý řez potřeme hustou marmeládou (nesmí být džem) a poléváme čokoládou. Krájíme na kostky nebo malé řezy.

Tlapky

(paní Štěpaníková)

- 200 g hladké mouky
- 90 g mletého cukru
- 80 g ořechů
- 160 g sádla
- 20 g kaka
- 1 žloutek
- trochu skořice, citrónové kůry

Z těsta oddělujeme kousky, vtláčíme do formiček a po upečení obalujeme v moučkovém cukru.

Kterak včelař Stanislav Bečica ke včelám přišel

V letošním posledním čísle Zpravodaje vám zprostředkováváme vyprávění o životě se včelami a včelařských zkušenostech pana Stanislava Bečici. Stará se o svých dvacet včelstev na zahradě v Hořansku. Pan Stanislav Bečica si udělal na povídání čas po práci, a potom hned spěchal za svými povinnostmi kostelníka, kterého zastává v trnavském chrámu Páně.

„Taťka byl včelařem čtyřicet, padesát roků, možná i víc. To byl jeho život. Do poslední chvíle. Už třeba nemohl, sedl si na zahradu a u těch včel seděl a pozoroval je. Ve včelíně měl otoman, a tam si po obědě šel lehnout. Kuklu si brával, ale rukavice nikdy. Nikdy nevčelařil na kšeft. Včelaření byla jeho velká záliba. Za dobu včelaření nikdy nezažil mor včel. Až potom, jak to sem přišlo – byl z toho velice špatný. Léto je teď tak strašně dlouhé – to náš taťka – to nikdy neměl nějaké zavíječe.

Taťka si pořád přál, abychom to někdo po něm vzali... Nakonec včely po něm přebral brácha. No, a potom jsem začal i já. Úly jsem si kupoval různě – napřed v Jablůnce – tam jsem si nakoupil hodně úlů. A teď si nakupuji přes internet. To brácha vždycky objednává, a když tam jede vezme je pro nás oba. Rámečky, mezistěny, všechno objednáváme už přes internet.

Matky jsou čím dál dražší... a je s nimi kříž

Tak je to lákavé na to jaro! Vždycky říkám: včeličky, to bude medu! No, letos, ten vítr a zima jaký byl pořád... Myslím si, že to už bude pořád takové, že už žádné jaro bývat nebude. Skočí to pak rovnou do léta. Na jaře si udělám oddělek, matku si koupím – teď už ta cena šla strašně nahoru. Dřív jsem si kupoval matky ve Slušovicích, ale letos jsem si matky koupil ve Zlíně u mrakodrapu v prodejně včelařských potřeb. První matku jsem letos kupoval za pět set, druhou za šest set padesát, a během chvíle, čtrnácti dní, dvanáct set chtěli za matku. Říkám, tak to je moc. A to vůbec nevíš, jestli se ti ujme, jestli ji včelstvo přijme. Někdy se stane, že matka přestane úplně klást – není tam žádný plod. Tak jsem si říkal – tam matka asi není, jestli jsem ji nějak omylem přimáčkkl nebo něco... Dala si pauzu tři týdny a nebo to byla tichá výměna. Teď jsem měl tu novou matku ze Zlína – tři týdny nic. Nechal jsem to být a ona opravdu po těch třech týdnech začala klást.

Taťka vždycky říkal – najdi si dvoudenní plod a dej to tam. Ono to trvá dýl než přidání koupené matky. Pokud včelstvo matku přijme, tak ona za měsíc klade, i dřív. Není to jen tak – s těma matkama je to složité.

Já se do včel dívám vlastně pořád. Někdo třeba řekne, že není dobré do toho vrtat, pořád do včel chodit, ale... Letos jsem měl moc trubčiny. Myslím si, že to bylo tím, že bylo špatné jaro. Zima byla, přšelo, vítr byl. Včely skoro do konce června pořádne nevyletěly. Neměly co dělat, a tak si začaly stavět trubčinu. Já jsem to hlídal a likvidoval. Nikdy jsem neměl tolik trubčiny. Trubčina je potřeba, ale ne tolik. Potom, jak se počasí zlepšilo, matka začala klást, ale to už bylo všechno opožděné. Všechno je složité, aby všechno do sebe zapadalo. Rámečky vyhazuji z nástavků už v červenci – jak likviduju medníky – a ještě je třeba až do října horko, jsou letní teploty. Loni jsem sto padesát souší vyřezal, vytavil, znovu nadrátkoval... Letos je to trochu slabší, ale také jsem něco vyhodil. A ještě mám takový poznatek, že zakrmím – já dávám hodně cukru – ale přišel jsem na to, že je dobré na jaře tvrdé zavíčkované plásty z nástavků vybrat a dát včelkám buď těsto nebo roztok, protože ony se do buněk nemohou dostat, jak je to tvrdé. Nepomůže ani přejet rozpěrákem plást. To mi poradil jeden včelař ve Slušovicích. A je pravda, že po takovém zásahu se mu včely pěkně rozjely. Na rok to zkusím.

Kvěťový med v tomto roce nebyl žádný. Lipový tam u nás nebyl také žádný. Takže jsem krmil už v půlce července. Jeden přijel, že jestli pro něho mám ten med? Já říkám – nemám nic. A prý, jak to? No, copak jsem věděl, jaký bude rok, že nebude nic? To byl tak náročný rok letos. A nic z toho. Počasí je právě špatné. Med z jedle – to jsem zažil asi jenom jedenkrát nebo dvakrát za dobu, co včelařím. Za týden měly včelky tehdy plné nástavky. To se vytáčelo furt. Jenže tenkrát jsem neměl včely – měl jsem jenom patery, osmery.

Málokdo z lidí chce med kvěťový, většinou říkají: ten lesní bychom chtěli. Je to tak čtyři roky – pod Trnavou, jak jsou ty stromy – to z nich v létě úplně kapalo. Jak jsem přešel na kole, úplně se to lepilo na plášť. Tehdy toho medu bylo! Akorát že všechno, co kvete, je v kvěťovém medu. V lesním ne. Tatka vždycky říkal, že během deseti roků bylo moc medu v roce, který končil jedničkou a sedmičkou. Během těch deseti let bylo dvakrát moc medu. To si tak tatka vypožoroval."

Ráda bych poděkovala panu Stanislavu Bečicovi za povídání o jeho včelařské praxi a popřála jeho včelkám bohatou snůšku v příštím roce. I když nebude končit jedničkou a ani sedmičkou.

Posledním, čtvrtým povídáním o včelách završujeme seznámení se s trnavskými včelaři, kteří nás nechali nahlédnout do svých včelnic a obeznámili nás s tím, kolik trpělivosti, mravenčí práce a času je třeba věnovat tomuto ušlechtilému koníčku. Práce se včelami se totiž nedá ošidit. Snad už více tušíme, kolik úsilí včelaře i jeho svěřeňkyň je potřeba k tomu, abychom si nabrali lžíci medu ze sklenice ve své kuchyni.

Pavla Králová

Den, kdy se narodil František Kratochvil:

24. září 1858

Tak, jako má Česko svého Františka Palackého nebo Slovensko svého Ľudovíta Štúra, tak má Trnava svého Františka Kratochvila. Tímto příměrem by se dal vyjádřit význam, jakou tato osobnost pro naši obec měla. I když se jeho životním povoláním stala pedagogická sféra, za své celoživotní působení může právem nosit označení „buditel obce Trnavy“. Na rozdíl od národních buditelů, Palackého či Štúra, však v Trnavě nenajdeme jediný Kratochvilův obraz nebo bustu a jeho jméno znají jen zasvěcení. Připomeňme si proto život Františka Kratochvila, jehož působením vzniklo to, co dnes považujeme v naší obci za samozřejmé.

Je konec září roku 1858 a na vizovickém náměstí je opět rušno. Z oken bytu Kratochvilů, nájemníkův měšťanském domě č. p. 141, se ozývá pláč novorozence. Čerstvě narozeného chlapečka chovají v náručí jeho hrdí rodiče, František a Františka Kratochvilovi, kteří už nyní mají o jménu svého potomka jasno – bude to František.

Místo na vizovickém náměstí, kde stával rodný dům Františka Kratochvila

O mládí tohoto chlapce nic nevíme. Pro nedostatek archivních materiálů se můžeme jen domnívat, zda Antonín Kratochvil, vizovický pedagog a spisovatel, je jeho o sedm let mladším sourozencem. Jisté ovšem je, že František svou **inteligencí převyšuje mnohé své vrstevníky**. Po dokončení měšťanské školy, kterou má od domu doslova „co by kamenem dohodil“, absolvuje studium na čtyřletém pedagogickém ústavu s maturitou, podstupuje dva roky praxe na obecné škole a následně úspěšně dokončuje zkoušku způsobilosti pro obecnou školu.

Novopečenému kantorovi je **v roce 1878**, kdy se chystá oslavit své dvacáté narozeniny, přiděleno místo učitele v zapadlé horské dědině, o které doposud sotva kdy slyšel – **v Trnavě**. O té dříve mohl slýchat snad jen z dobového posměšku: „Zádveřan je pán, lehl si ke dveřám. Trnavjan je také pán, ale jenom po žňách. Když

sa ho optáš, odkád' je, odpoví ti zhurta „z Trnavy“ a že jde do Vizovic na hybadla (kvasnice). Přede žňama už je chudák jenom „z Trnávky“ a jde do Vizovic na šrot.“

Mladý učitel, plný touhy vzdělávat druhé a posouvat svět kupředu, naráží v Trnavě na tvrdou realitu zaostalého valašského venkova. A tak ihned po svém příchodu naléhá na to, aby přeplněná trnavská jednotřídka byla rozšířena. Jeho volání je brzy vyslyšeno a již **v roce 1881**, pouhé tři roky po Kratochvilově příchodu, se 40letá trnavská škola dočkává své první **přestavby na školu dvojtřídní**.

Nicméně ideály nabyté při studiích v pokrokových městech zde nenacházejí své místo. Nejvíce je to patrné v dalším Kratochvilově počínu, v **Kronice národní školy Trnavské**, do jejíhož sepisování se pouští brzy po svém příchodu do Trnavy a jejíž úvodní část finalizuje roku 1886. Vůči obci, která se mu stala jeho novým druhým domovem, **v ní kritikou rozhodně nešetří**: „Ni při jedné chalupě nedbáno jakés estetiky, ba ani stránky praktické dle názoru nynějšího.“ „A té tradice! Jak ubohou ona jest!“ „A to vychování! Jaké příklady vidí dítě! Jen samé hádky, bitky, zlořečení, pomluvy, mstu, nemravnosti a podobné neřesti.“ „Nedívím se, že proč tváře dítek tak blbě vypadají, proč žádné, té nejmenší soudnosti u nikoho se nejeví.“

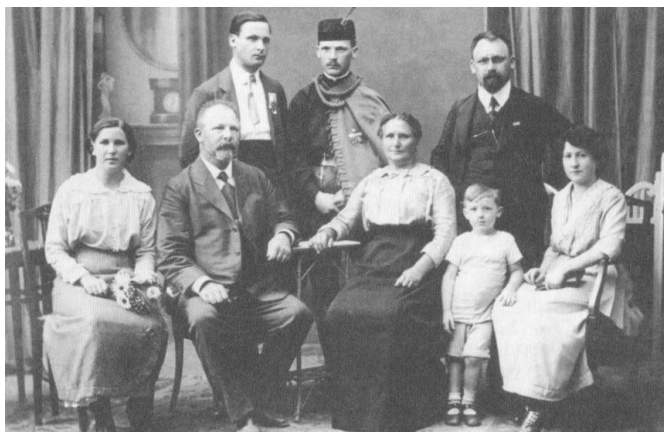

Budova školy, která se díky Františku Kratochvilovi stala trojtřídní, foto z r. 1914

I přes ostrá slova, která zjevně odráží i frustraci mladého člověka při snaze o pokrok v zanedbaném prostředí, je úvodní stať výše zmiňované kroniky **vzácným zdrojem informací o životě naší obce** ve 2. polovině 19. století. Popis sociálních poměrů v obci, číslování domů a jejich vybavení, vzdělání i zaměstnání obyvatel, krajinné krásy i živelní pohromy, to vše a mnohé další se o Trnavě tohoto období můžeme dočíst právě díky prozíravému činu mladého Františka Kratochvila, které je veřejnosti přístupné ve státním okresním archivu na Klečůvce.

Františkovou oporou v nelehkých počátcích v Trnavě je jeho o rok a půl starší partnerka **Karolina Vlasáková** (*23. 2. 1857) z jihomoravských Malínek. S tou se **žení už 9. ledna 1882** – ženichovi je 23 let, nevěstě 24. A věrní si zůstanou až do své smrti, kdy oba zesnou po 55 letech společného života.

Tento láskyplný svazek přinese celkem **sedm potomků**. Už rok po svatbě přichází na svět syn **Jaroslav** (*4. 2. 1883), který se v dospělosti přestěhuje do Brna, kde bude pracovat jako úředník. O tři roky později bohužel mladá rodina zažívá tragédii, když druhý syn **Arnošt** (*20. 4. 1886) umírá už čtyři měsíce po porodu. Rok nato ovšem ke Kratochvilům opět spěchá porodní bába, aby pomohla přivést na svět **Otokara** (*8. 6. 1887), který se přestěhuje do rodiště svého otce, do Vizovic, kde bude váženým členem Sokola. Dalším významným přívržencem Sokola bude i syn **Slavomír** (*2. 1. 1889), o kterém se bude později mluvit jako o „první oběti světové války“ a zmiňovat jej bude samotný Masaryk. Další bolestnou událostí je pro Františka a Karolinu rok 1891, když jejich syn **Oldřich** (*8. 4. 1891) umírá už tři dny po porodu. Vytouženou dcerou tohoto páru je **Ludmila** (*23. 7. 1895), která své rodiče přežije v Zádveřicích o jediný rok. Poslední dítě, dcera **Marie**, přichází na svět 2. 3. 1899; ta bohužel umírá tři měsíce po oslavě svých prvních narozenin.

Rodina Kratochvilova kolem roku 1910. Zleva sedící: dcera Ludmila, František Kratochvil, manželka Karolina, vnuk a snacha. Zleva stojící: syn Otokar, syn Slavomír v sokolském kroji, syn Jaroslav

Rodinný život Františka a Karoliny Kratochvilových je tak **naplněn mnoha bolestnými ranami**, kdy tři z jejich dětí umírají již v kojeneckém věku a syn Slavomír je ve svých 25 letech popraven za odbojovou činnost. Možná s o to větší urputností se František snaží o rozkvět svého nového domova. A jeho neúnavná práce přináší své ovoce.

Nadučitel, hasič i stavitel kostela

V poslední dekádě 19. století už František Kratochvil dobře zná poměry v naší obci. Citlivě vnímá potřebu obyvatel zbudovat vlastní chrám Páně, uvědomuje si

– tentokrát na rozdíl od většiny občanů – nutnost zřídit sbor dobrovolných hasičů, a také si začíná všímat nutnosti dále rozšířit školní budovu. Poslední jmenovaná záležitost se dočká své realizace jako první, když se **roku 1894 zasadí o přestavbu školní budovy**. Nejlidnatější obec v okolí tak má svou trojtřídní obecnou školu.

V roce 1892 vzniká v Trnavě Kostelní jednota, která si dává za úkol nasbírat potřebný peněžitý fond na vystavění katolického chrámu Páně a fary a zřízení správy duchovní v Trnavě. Mezi členy výboru stojí i František Kratochvil, a to **na pozici jednatele**. V prvních letech své existence, kdy se Kostelní jednota potýká s vlašným přístupem občanů k tomuto společnému zájmu, je právě František Kratochvil tím, kdo v těchto nelehkých dobách **boj nevzdává a motivuje** ostatní k vytrvání v úsilí. Na přelomu století se pak trnavští konečně v hojnější míře zapojují do díla, a tak se může deputace složená z předsedy Cyrila Bati, jednatele Františka Kratochvila a člena výboru Martina Slováčka vydat do Brna s prosbami o pomoc za **Antonínem Cyrilem Stojanem**. A ten, 7. listopadu 1904, jejich prosby přijímá. Následně nabírají věci rychlý spád, aby byl **1. října 1911 trnavský kostel slavnostně vysvěcen**.

František Kratochvil se svými žáky, 12. června 1911

V době, kdy se naši předci začínají snažit v otázce kostela, postihuje naši obec tragická událost – při požáru, který 21. května 1901 zachvacuje dům č. p. 13 a 151, umírá během zachraňování Josef Slováček. Tato šokující zpráva se donese až na Březovou k tamnímu nadučiteli Matěji Hajnému. Ten neváhá spěchat do Trnavy, aby pohnul obecní představenstvo k založení sboru dobrovolných hasičů. A věci se dávají do pohybu. „**Konečně,**“ říká si nejspíš František Kratochvil, který spolu s Karlem Nosálkem, kolegou z Kostelní jednoty, po založení hasičského sboru v Trnavě už tolikrát volali. A tak, když **23. června 1905 podepisuje zastupitelstvo obce stanovy SDH Trnava**, je František Kratochvil, spolu s Josefem Rafajou a Rudolfem Kašpárkem zvolen do připravujícího odboru. V prvních dvou letech existence SDH Trnava se tak stává jeho **prvním starostou a poté jeho dlouholetým jednatelem**.

Před koncem své pedagogické kariéry dozrává Kratochvil k jistému **přehodnocení svého pohledu** na přístup našich předků ke vzdělávání. Roku 1910 píše:

„Přese vše napomínání, domluvy, ano i pokutování (a toho bylo letos dosti) nechávají si rodičové děti doma v době polních prací a skrz pasení dobytka – též pro opatrování menších dětí, když rodičové jsou na poli. To pozorují pořád a pořád. A poněvadž znám poměry zdejší, pravím, že neděje se tak ze zlomyslnosti, z nechuti ke škole, ale jen a jen z nedostatku, z bídy...“

Do penze odchází František Kratochvil ve svých 60 letech, aby po něm již nový školní rok 1919/1920 převzal v pozici řídícího školy Josef Horák, budoucí zakladatel pobočky Sokola v Trnavě. Manželé Kratochvilovi se tak se svou dcerou Ludmilou a služebnou Františkou Bořutovou z Podkopné Lhoty stěhují z budovy školy č. p. 156 **do domu č. p. 172**, kde tráví podzim svého života.

Dům č. p. 172

Zasloužený klid však Kratochvil nenachází. Už 21. dubna 1920 **rezignuje na nátlak farníků na pozici varhaníka**, kterou v našem kostele – který by bez jeho počátečního úsilí možná vůbec nestál – zastával osm let. Kratochvilův liberální postoj k náboženství je v Trnavě na počátku 20. století stále velké sousto. Smutnou skutečnost vystihuje farář Dorazil zápisem do farní kroniky: „Zatím je kostel bez varhaníka, ale lid si pochvaluje.“ Také v SDH Trnava, kde je Kratochvil stále jednatelem, to v poválečných letech vře. Jeho slovy: „2. února 1926 byl památným dnem sboru dobrovolných hasičů v Trnavě. Na valné hromadě triumfovaly násilí a krutá zuřivost.“

Asi posledním silným momentem Kratochvilova života je **odhalení pamětní desky jeho synovi Slavomírovi na jeho rodném domě**. Děje se tak 26. června 1936, 22 let po jeho popravě za odbojovou činnost. Tehdy František zavzpomínal: „Byli jsme jako rodičové, totiž já a maminka, po zprávě o popravě Slávkově úplně zničení – otupělí. Přišlo to tak náhle, bez rozloučení, bez přípravy. Chtěli jsme ho navštívit v Olomouci, když jsme byli zpraveni o jeho zatčení. Marně jsme použili lsi s mlékařským vozíkem. Už ho tam nebylo. I když jsme se chvěli o něho, nedomýšleli jsme si nikdy tak hrozného konce. Ale jako Čechové, pocítovali jsme určitý druh pýchy, to že náš syn byl z těch, kteří své vlastenectví dokazovali i svou krví. Ale to víte, byla to taková bolestná, řekl bych zoufalá pýcha, protože se za ní skrýval silný žal nad ztraceným děckem.“

Slavnostní odhalení pamětní desky synu Slavomírovi, 26. června 1936

František Kratochvil umírá 21. listopadu 1937, ve stejný rok, jako jeho milovaná manželka Karolina. V kronice SDH Trnava je napsáno: „Zemřel zakládající člen sboru, kdysi starosta a dlouholetý jednatel sboru br. František Kratochvil, nadučitel v. v. v Trnavě. Je nesporno, že zemřelý br. má o náš sbor veliké zásluhy. Sbor se zúčastnil pohřbu v plné pohotovosti, a tak vděčně uctil jeho práci a památku!!!“

Tak se skončil životní příběh, na jehož konci byla naše obec bohatší o trojtřídní školu s vlastní kronikou, nový kostel i hasičský sbor. Byl to život naplněný hrdostí i bolestí, díky kterému se naši předci snad poprvé naučili číst, psát a počítat. **A tak mu i my, nyní, věnujme tichou vzpomínku s prostým „díky“ za všechno, co pro naši obec vykonal.**

Pavel Hanulík

František a Karolina Kratochvilovi

Němé tváře versus lidé

Nedávno jsem viděla výstřížek ze seriálu Tom a Jerry, kde se Tom dostane do nebe a u nebeské brány čeká v řadě za starým kocourem a pytle, ze kterého vyskáčou koťata. Když jsem byla malá, tuhle scénu jsem nepochopila tak, jak byla myšlená. Teď zpětně si uvědomuji, jak odvážně se tvůrci seriálu pustili do zobrazení reality, byť v odlehčené podobě. Dnešní téma nebude hezké, ale bude ze všech dosavadních nejdůležitější. Projdeme si nejdůležitější body ze **Zákona na ochranu zvířat proti týrání (246/1992)**.

Hned ve druhém paragrafu se vyskytují strohé věty „Zakazuje se týrání zvířat“ a „Zakazuje se propagace týrání zvířat“. Tedy videa, fotografie či jiné formy zobrazování toho, co zákon považuje za týrání. A co je tedy dle zákona považováno za **týrání**? Není třeba zde vypisovat všechno, spíše se zaměřím na konkrétní příklady, které si třeba často ani neuvedomujeme, že dělá někdo přímo v našem okolí. A pozor, dle tohoto zákona je za „zvíře“ považován každý živý obratlovec. Co to znamená? Týrání mouchy se za týrání nepovažuje. Pozor ale třeba na zacházení s kaprem na Vánoce; přenášení dusící se ryby v igelitovém pytli je už na oné pomyslné hranici. Tady hned navážu. **Za týrání zvířete se považuje usmrcení zvířete způsobem, působícím nepřiměřenou bolest či utrpení.** Odchovaný kapr ze sádky, kterého „z dobroty srdce“ vypustíte do řeky, jeho nepřírozeného prostředí, pravděpodobně zemře nejčastěji vyhladověním. Způsob smrti si nelze vybrat, ale pravděpodobně každý z nás preferuje se neutopit, neudusit nebo neumírat dva dny hladem v ocelové pasti. Výše zmíněná koťata nejsou bohužel záležitostí sedmdesátých let, ale stále aktuální. Co vypovídá o člověku to, že je schopen trýznivým způsobem zabít sotva narozené mládě, a nejlépe se tím ještě pochlubit? Ten, kdo tomu mlčky přihlíží, není bez viny.

Nedávno jsem v ordinaci měla případ kotěte, nalezeného ve sklapovací pasti, které už málem sežraly muší larvy. Stálo to hodně úsilí a skončilo to amputací přední nožky, ale kotě žije a na náš popud vlastníka pasti nyní vyšetřuje policie. Bohužel tresty v České republice stále nejsou dostatečně vysoké a mnoho způsobů týrání je považováno pouze za přestupek.

Nevšímavost není řešení

Dalším bodem je například zákaz chovu zvířat v nevhodných podmínkách a nucení zvířete k výkonům, která nejsou jeho druhu či účelu vlastní. Naštěstí už u nás v cirkusu medvěda jezdit na kole neuvidíte, i když mnoho cvičitelů se zákon snaží obcházet všemožnými způsoby, a to jenom kvůli výdělku. Nevhodné podmínky jsou poněkud problematická část, protože sice existují parametry pro chov zvířat, stanovené vyhláškami, ale často je posuzování podmínek života subjektivní a velice individuální. Navíc, odebrat zvíře z pro život nevhodného prostředí není vůbec jednoduché, protože ač to nařizuje krajská veterinární správa, odběr musí uskutečnit obec. Té se často velice obtížně shání nové domovy, aby zvíře nešlo takzvaně z deště pod okap. A odebrat a umístit velká hospodářská zvířata je často téměř nemožné. Jakmile taková situace nastane, najednou se všichni facebookoví ochránci zvířat a samozvaní soudci systému umlčí a nikdo nemá řešení. To ale neznamená, že budeme jasné znaky týrání přehlížet. Netvrdím, že má soused udávat souseda a dělat peklo mezi sebou navzájem. Pokud se ale někdo dopouští nelegální činnosti, měl by na to být minimálně upozorněn. **Dokud budeme nad nelegální činností a starými zvyklostmi mávat rukou, nikdy se nedostaneme dál.** A pokud se vyskytne problém, vždy se dá řešit. Nemáte kam umístit koťata? Obrátte se na nejbližší útulek či spolek, ale v přední řadě, raději si kočku nepořizujte, nebo ji vykastrujte. Bude vás to něco stát, ale čisté svědomí je k nezaplacení.

Závěrem ještě něco k té **propagaci týrání**. Dle zákona se za týrání považují i úpravy vzhledu zvířat, například kupírování uší u psů. Samozřejmě v některých zemích je to dovoleno a mnoho lidí si taková zvířata vozí k nám. Vězte však, že na výstavu zvířat či jinou podobnou akci vás nevezmou a čistě teoreticky si fotku takového zvířete ani nesmíte vystavit na sociální síti. To jen tak na okraj, protože bohužel se do jednoho článku nevejde vše, co bych chtěla předat. Běžte si odpočinout a pobavte se třeba u Toma a Jerryho.

MVDr. Lucie Kotzová (Formanová)

Můj nejhezčí dárek

Vážení čtenáři, dovolu mi, prosím, v tomto krásném předvánočním čase jednu malinkou úvahu...

K Vánocům neodmyslitelně patří tradice nadělování dárků. Svůj prapůvod má již v legendě o narození Ježíška. Všechnen lid chtěl pomoci Svaté rodině v nesnázích na cestě do Betléma a zároveň dělat radost a projevit úctu budoucímu králi. I když chudí, nesli spěchající pastýři „beránka ze stáda svého“ nebo „dvě kozičky by zahřály tvé nožičky“ a kdo nic neměl, tak Jezulátku aspoň zazpíval. Vánoční svátky jsou určitě tou nejlepší příležitostí k dělení radosti svým blízkým, přátelům, i sobě. Štědrovečerní nadílka pod zářícím stromečkem bývá ve velké většině rodin zlatým hřebem celého večera, a zvláště v rodinách s malými dětmi je tato chvíle, kdy se dětské oči rozzáří zjištěním, že dopis Ježíškovi opravdu přišel, ta nejkouzelnější. Také my dospělí rádi dostáváme dárky. Děti by měly už od malička vědět a cítit, co je smyslem (nejen) vánočního obdarovávání. Že je dobře mít radost z toho dárek dostat, ale že ještě krásnější je něco darovat. Že třeba vlastnoručně vyrobený dárek, ve kterém je kousek srdíčka, je nad zlato. Při obdarování nejde přece o prezentaci movitosti dárce, ale o projev lásky, přízně a o snahu připravit svým blízkým pěkné překvapení. A to by mělo platit i pro nás dospěláky...

Ráda bych se s vámi podělila o jeden zážitek, který se stal mým poněkud uspíšeným letošním vánočním dárkem. Před několika týdny jsem měla jeden takový rozběhaný den a mou poslední zastávkou byl obchod Coop v Trnavě. Drobný nákup a spěchala jsem domů. V ten moment jsem ještě vůbec netušila, že mě potkalo štěstí. Ztratila jsem peníze. Pro mě poměrně velkou částku. A pak najednou někdo zazvonil a když jsem sešla ke dveřím, stála tam paní prodavačka z obchodu a v ruce držela moje peníze... V ten moment jsem si hned ještě neuvědomila, co se vlastně stalo... Dostala jsem totiž trojnásobně krásnější dárek, než jsem si vůbec mohla přát. Jednak se mi vrátily peníze. Nu což, v nejhorším bych je oželela, nakonec ztráta peněz není v životě to nejhorší, co nás může potkat. Ale za druhé – ta moje obrovská radost z toho, jak se pracovnice obchodu zachovaly, je nepopsatelná. Mohla bych domýšlet jiné scénáře, vždyť se ani neznáme. A přesto si daly tu práci, aby vypátraly, komu peníze patří. Paní vedoucí může být na svá „děvčata“ náležitě hrdá... A teď to nejlepší. Abych se vrátila do úvodu mé úvahy – i tyto paní prodavačky byly kdysi dětmi a je nad slunce jasné, že dostávaly od svých rodičů nejen vánoční dárky v té nejvyšší kvalitě – v podobě správných životních postojů, hodnot, vzorců chování a zdravých vztahů k lidem. A třešnička na dortu? Pro mě jako bývalou učitelku mateřské školy je opět nad slunce jasné, že stejné dárky předaly i svým dětem, které je pravděpodobně zase předají dál... Je to naděje a světýlko.

A já jsem měla velké štěstí, že jsem ztratila peníze právě v našem obchodě. Byla jsem obdarovaná. Děkuji.

Svět není zase až tak špatný, že?

Přeji nejen těmto skvělým děvčatům z obchodu ale i vám všem krásný advent, Vánoce plné radosti, plné šťastných obdarovaných a plné niterného, nesobeckého uspokojení dárce. A také vám přeji nový rok plný radosti z darování i obdarování.

Jana Tománková

Trnavský betlém se rozrostl o sousoší pasačky a neposedného kůzlete

V pátek 1. prosince proběhlo v Trnavě od 16 hodin rozsvícení stromečku s vystoupením dětí zdejší mateřské školy. Hned poté odhalily nové sochy resp. sousoší trnavského betlému. Dřevěný skvost po léta se rozrůstající rukama řezbáře Martina Bořuty se letos rozrostl

o pasačku s neposedným kůzlem! O vánoční atmosféru se postaraly i místní spolky, které zde nabídly bohaté občerstvení.

Horní Podřevnicko

Převzato z: <https://www.hornipodrevnicko.cz>, Zdroj: Trnavský betlém se rozrostl o sousoší pasačky a neposedného kůzlete. In: Horní Podřevnicko [online]. 2023 [cit. 2023-12-05]. Dostupné z: <https://hornipodrevnicko.cz/trnavsky-betlem-se-rozrostl-o-souso-si-pasacky-a-jehnatka/>

Fuerteventura aneb zase o kus dál

Poznatky z nového prostředí

Podzim zaklepal na dveře, občané Trnavy se začali oblékat do teplých kabátů a já jsem se vařila ve třicetistupňových teplotách. Rozhodla jsem se totiž navštívit Španělsko znovu, jen trochu v jiném stylu. Vydala jsem se na jeden z jeho ostrovů – Fuerteventuru, který má blíže k Africe než Evropě, a tak jsem si vysloužila solidně teplé počasí. Měla jsem velké štěstí, protože jsem určitou dobu strávila jak na severu, tak i na jihu ostrova, a díky tomu poznala jeho diverzitu a krásu. Sever mě oslovil svými kamenitými plážemi a písečnými dunami, zatímco jih mě učaroval vysokými kopci a výhledem na otevřený oceán. V čem mě však ani jedna část ostrova nezklamala, jsou jeho pláže, které se podle internetových zdrojů řadí mezi nejkrásnější v Evropě a já naprosto rozumím proč.

Pláž Sotavento

Proč jsem sem vlastně jela?

Jak tomu u mě už bývá, nevydala jsem se na Kanárské ostrovy kvůli relaxaci, ale za prací – tentokrát prací animátora volného času a zábavy. Tato práce je ohromná legrace, protože člověk v ní hraje hry, tancuje, komunikuje s ostatními, pořádá soutěže a tak podobně, ale spousta lidí si neuvědomuje, že dokáže být i velmi náročná. Hlavním důvodem je rozvržení dne, v němž je osm pracovních hodin rozkouskováno, takže ve výsledku pracovní den končí kolem jedenácté hodiny večer. Co víc, pracovalo se i v neděli, tudíž volno jako by člověku proklouzlo mezi prsty. A teď ta nejtěžší část... úsměv na tváři za každou cenu. Hosté totiž nesmějí poznat, že máte špatný den! Přes to všechno jsem si to moc užila a tato práce mi přinesla spoustu osobního pokroku a nových znalostí – ať už šlo o taneční choreografie, modelování nebo lekce aquagymu.

V dětském světě

Velkou náplní mých dnů byla práce v miniclubu, kde jsem pro děti připravovala zábavný program plný skupinových her, ručních prací, malování a hudby. Ačkoliv jsem byla vůdčí osobností a „paní učitelkou“, jak mě ně-

kéře děti oslovovaly, byly to právě ony, kdo vnášel do klubíku toho správného ducha a od koho se bylo co učit. Svým způsobem mi to otevřelo oči a uvědomila jsem si, že děti často velmi podceňujeme. My dospělí máme někdy pocit, že všechno víme, ale divili byste se, kolik jsme toho v průběhu dospívání zapomněli. Možná bychom měli častěji vyslechnout, co mají naši nejmenší na srdíčku, protože vám přísahám, že jejich kreativita a představivost nezná meze. Z práce jsem vždy odcházela s podobnými pocity jako při četbě Malého prince – kdo četl, tak pochopí. Všichni bychom si měli vzít příklad z dětské schopnosti soucitu, spolupráce a lásky k sobě samým a ostatním.

V popředí papíroví dráčci, v pozadí pláž Esquinzo

Možná právě čas Vánoc je ideální pro to si připomenout, co jsme jako děti dělali, co nám přinášelo radost. Možná jsme na to už tak trochu pozapomněli. Je pravý čas na to se na chvíli zastavit, dívat se více nahoru než do obrazovky a opět věřit v zázraky.

Duha nad Isla de Lobos - letoviště Corralejo

Tato nádherná duha, která se na nebi objevila v den pro mě náročný a vykouzila mi úsměv na tváři, je symbolem toho, že po deštivých a těžkých časech může přijít něco nečekaně krásného.

Michaela Vránová

Soutěžní osmisměrka

Pravidla soutěže:

Vyhledejte a vyškrtejte všechna ukrytá slova. Ze zbylých písmen poskládejte tajenku, kterou zašlete do 15. 2. 2024 na email – trnavskyzpravodaj@email.cz. Do emailu, prosím, uveďte věk luštěitele a kontaktní telefonní číslo. Soutěž je určena dětem do 15 let. Jeden vylosovaný výherce získá poukaz do knihkupectví v hodnotě 500 Kč. Tajenka z minulého čísla: *Lampionový průvod*

Přejeme hodně zábavy při škrtnutí a gratulujeme výherci z minulého čísla **Tomáši Výmolovi**.

V	A	N	I	L	K	A	Y	K	R	O	B	R	A	B
Á	S	M	R	O	D	I	N	A	T	P	Y	T	L	E
N	O	V	Á	Ř	Č	N	U	P	E	O	Ř	E	CH	T
O	K	Č	Í	L	B	A	J	R	Í	E	I	C	U	L
Č	E	R	T	Č	S	K	N	R	Á	A	L	I	K	É
N	O	A	A	Y	K	Í	F	V	N	Z	É	V	E	M
Í	J	O	V	CH	Č	A	A	D	A	M	Á	O	Č	S
S	Ž	Í	Ř	K	I	V	Ě	N	E	C	K	R	E	K
T	O	R	Y	B	A	L	T	A	Z	A	R	O	M	É
R	A	P	Š	A	K	L	E	E	S	Š	N	B	O	S
O	D	J	A	Č	A	D	E	M	K	Á	L	O	R	V
M	V	Z	I	M	A	V	R	V	P	L	O	T	T	Ě
E	Í	C	V	D	Á	K	Á	Ě	A	A	E	A	S	T
K	E	Č	E	R	Á	D	T	K	N	A	K	S	Á	L
M	I	K	U	L	Á	Š	U	P	I	N	A	Í	O	O

ADAM
ANDĚL
BALTAZAR
BARBORKY
BETLEMSKÉ SVĚTLO
BOROVICE
BOTA
ČAJ
ČERT
DÁREČEK
EVA
FÍKY
CHVOJÍ
JABLÍČKO
JIDÁŠ
KAPR
KAŠPAR
KÁVA
KOS
KŘÍŽ
LÁSKA
LUCIE
MED
MELICHAR

MÍČ
MIKULÁŠ
MRÁZ
OŘECH
OSEL
OVCE
PERNÍČKY
PUNČ
PYTLE
RODINA
ROLÁK
RYBA
SLÁMA
SMRK
STROMEČEK
SVÍČKA
ŠÁLA
ŠTĚPÁN
ŠUPINA
TAJ
VANILKA
VÁNOČNÍ STROMEK
VĚNEC
ZIMA

TAJENKA:.....

Hádanky

Bílý obr stojí, sluníčka se bojí. Jestli ho zahřeje, celý se roztaje.

Z oblohy padá ledová tečka, říkáme jí sněhová?

Tisíc jehel, žádné šití, jednou za rok celý svítí.

O Vánocích zas jak vloni v kuchyni to sladce voní.

Dívejte se po očku, máma peče

(sněhulák, vločka, vánoční stromček, vánočku)

Pranostiky – doplňovačka

O svaté Barboře, ležívá sníh na
Jasně Vánoce-hojnost vína i
O svatém Tomáši na uši.
..... studený, duben zelený.
Mnoho sněhu v lednu, mnoho
v srpnu.
Masopust na slunci – u kamen.
(dvoře, ovoce, beranici, leden, hříbů, pomlázka)

Andrea Doleželová

Vánoce na furt

Začíná to už koncem podzimu, ale opravdické grády to chytne úderem adventu. Vánoční vzory, barvy, snížek, jeleni a třpytky, baňky a perníčky, stužky, jehličí a koledy. Patří to k Vánocům jak lukše do vývaru a je to tak správně. Všichni chceme mít Vánoce hezké, načančané a voňavé. Existuje ale hranice? Rozhodně ano! Poslechněme si nyní příběh slečny Lucie, která dostala od kamarádek a rodinných příslušníků vánoční hrneček s dobráckým fousatým mužíkem, deku v červenozlatém provedení s jeleny a zasněženým smrkovým porostem a v neposlední řadě i teplý svetr s perníčky a baňkami s nápisem *Nesem Vám noviny, poslouchejte!*

To bylo tak. Lucie v době adventu obrážela různá setkání. Firemní večírek s kolegy z práce, sraz kamarádek ze střední, sraz party z vysoké, rodinná oslava s ochutnávkou vaječného koňaku a koncert valašské kapely Ciment. Z každého setkání si odnesla nějaký dárek s vánoční tematikou, jen z koncertu Cimentu hluboký kulturní zážitek duchovního rozměru. Lucie si vystavila hrneček nad dřezem a každé ráno si do něho uvařila čaj s názvem Kouzelné zimní chvíle, pak si oblékla vánoční svetr a odešla do práce. Večer se u televize zabalila do červenozlaté deky a usnula v ní u detektivky, takže dodnes neví, kdo je vrah, ale to nevadí, protože to vyšetřoval Stanislav Majer a to stačí. Tak proběhl měsíc prosinec a začal se psát nový rok. S postupujícím lednem pomalu zhasínala všudypřítomná světylka, vytrácely se stromečky a ze sortimentu prodejen potravin zmizeli čokoládoví Mikuláši i s kolegy čerty. Za to se objevily pozvánky na rozličné plesy. Ten školní reprezentační ples v Trnavě vypadal hodně slibně a Lucie si ho určitě nenechá ujít! Jenom rychle ještě sehnat lístky, aby nějaké zbyly! Což o to, ale ranní čaj z hrnečku s Mikulášem už nějak ztratil magické zimní kouzlo. Deku s jeleny už neladila se stromečkem, protože ten byl dávno odvezený do zoo jako dezert pro slony. A svetr? Ten už to má spočítané od chvíle, kdy se rozhodla nezištně pomáhat. Cestou z práce po vizovické Nádražní ulici uviděla za plotem jednoho domu ze sušáku popadané ručníky. Přišlo jí rozumné zazvonit u dveří, aby o tom majitelé věděli. Otevřela stará paní s brýlemi na korálkové šňůrce, přečetla si Luciin svetr a hned vypálila otázku: „Vy jste od pošty? Já jsem si žádné noviny neobjednala!“ Lucie vykotala, jenom že ručníky jsou tam za barákem na zemi a paní se slovy: „A co je vám po tom?“ zavřela Lucině před nosem, až jí proud vzduchu načechral ofinku. Pohlédla na svůj svetr a pomyslela si, že v něm vypadá jako podomní prodejce. A ti jsou ve Vizovicích přísně zakázáni! Zapnula si bundu, až jí zip přištlpl podbradek a s nakrčeným čelem spěchala na autobus.

Lucii došlo, že v lednu přestávají vánoční věci fungovat, přestože pořád fungují. Do hrnečku naleje horký čaj, hrnek je bytelný a příjemně hladký, ucho drží. Jenom ten obrázek! Deku do slova a do písmene totéž. Hřeje, je veliká a má na kraji kožešinku, ale ti jeleni, ty stromečky, ty barvy! Naprosto nevyhovující. O svetrů už v myšlenkách ani nezavadila. Pochopila, že dostala věci, které jsou použitelné a krásné jenom jeden měsíc v roce a pak se musí schovat, protože by narušovaly poetiku dalšího období. Jako by na nich narostla nějaká neviditelná plíseň, obalila je šedivá pavučina. Najednou už nejsou žádoucí. Jako by snad někdo měl kraslice na letní party u bazénu, dýně na Silvestra, hokejovou šálu vsetínského klubu na fotbalovém zápase ve Zlíně! Vždyť to je čiré bláznovství. Lucie nakonec věci uklidila do domácích skrýší, aby náhodou neměla Vánoce na furt. Protože Vánoce jsou jenom jedny. Přijdou a odejdou.

Začala přemýšlet, jaké trvale užívané věci by se mohly prodávat na jiné české svátky. Jako první jí napadla extra hřejivá deka s vyobrazením Mistra Jana Husa. Avšak letní svátek teplým přikrývkám příliš nepřeje. To spíš trička s vtipným staroslověnským nápisem v cyrilici při příležitosti příchodu Cyrila a Metoděje z Balkánu. Nebo na Dušičky by se mohly jako dezert podávat pouze rakvičky a věnečky. Ty ale nejsou trvalé, po těch by se jenom zaprášilo. Jak se probírala ročním koloběhem svátečních dekorací, přišlo jí, že nejlepší na tom celém je pestrost. Když se pořád něco děje. Když se má na co těšit. Když má co zdobit.

Irena Vlčková

FOTOVOLTAIKA a TEPELNÁ ČERPADLA

HAVOG
spol. s r.o.

pro RODINNÉ i BYTOVÉ DOMY, FIRMY a OBCE

TRNAVA u Zlína 333

DAIKIN **GROWATT** **VIESSMANN**

nová

zelená

úsporám

Garance získání DOTACE

Zajistíme Vám dotace
bez starostí a veškeré
papírování zařídíme za Vás.

až 245 000

KOTLÍKOVÉ DOTACE

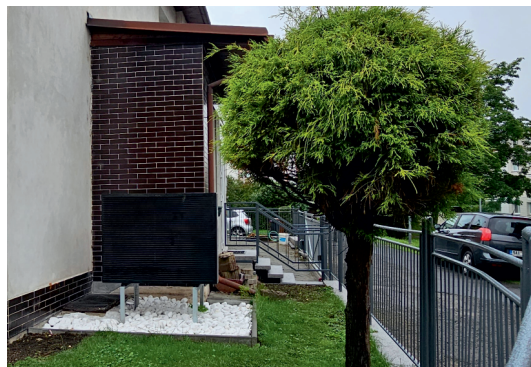
Nová vlna kotlíkových
dotací pro seniory
a nízkopříjmové domácnosti.

až 180 000

Realizace FOTOVOLTAIKY, rodinný dům Trnava, 2023

Realizace tepelného čerpadla

Rodinný dům - Zlín, 2023

Realizace tepelného čerpadla

Rodinný dům - Trnava, 2023

Fotovoltaika

RD - Trnava

HAVOG
spol. s r.o.

604 613 631

havog.cz

Inzerce

KALENDÁRIUM OBCE TRNAVA 2024

Leden

1.1.2024

Novoroční koncert

Obecní úřad Trnava

5.1.2024

Trnavské jesličky

ZŠ Trnava

6.1.2024

Tříkrálová sbírka

Farnost Trnava a OÚ Trnava

19.1.2024

XXX. Reprezentační ples

Klub rodičů

21.1.2024

Dětský karneval

Klub rodičů

Únor

2.2.2024

Ples Lyžařského klubu Trnava

Lyžaři Trnava

10.2.2024

Končínový průvod+zábava

SDH Trnava

Duben

20.4.2024

**XXVIII. Memoriál Rudolfa Oškery
volejbalový turnaj**

VK Orfeus Trnava

30.4.2024

Pálení čarodějnic

VK Trnavští jeleni

Květen

1.5.2024

Hasičský den

SDH Trnava

10.5.2024

Den matek

Klub rodičů

31.5.2024

Jarní lyžařská zábava

Lyžaři Trnava

Červen

2.6.2024

Zlínská liga mladých hasičů

SDH Trnava

22.6.2024

Zlínská liga požárního sportu

SDH Trnava

Srpen

31.8.2024

**Po stopách loupežníka Píšťalky
+ večerní diskotéka pod
širým nebem**

Lyžaři Trnava

Říjen

5.10.2024

Drakiáda na svahu

Lyžaři Trnava

